

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๕

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๓๕ ถึง ครั้งที่ ๕๓ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) เล่ม ๓ พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ

๒๔
กรงท ๓๕/๒๕๗๗ (สามัญ)

๑. ประธานสภาฯ แจงเรื่องโทรเลขของเจ้าพระยาจักรีบรมราชโอรส และเรื่องแบบฟอร์มพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกา ๒๕๐๓-๒๕๐๕
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ของ ค. ยุกะยง ทองสงยา ๒๕๐๖-๒๕๑๓
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยตำแหน่งและอัตราเงินเดือนรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๑๗ ของ หอดวงวณิชบริษัท ๒๕๑๓-๒๕๑๖
๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยตำแหน่งและอัตราเงินเดือน ประธานสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๑๗ ของหอดวงวณิชบริษัท ๒๕๑๖-๒๕๔๔
๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติกำหนดกระทรวงเจ้าหน้าทรักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้า อันกระทบถึงความปลอดภัยและความผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ. ๒๕๑๓ พุทธศักราช ๒๕๑๖ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๑๗ ของนายเขียน กาญจนพันธ์ ๒๕๔๔-๒๕๕๕
๖. เรื่องร่างพระราชบัญญัติอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒) ของ นายไฉฉ อิมทรประชา ๒๕๕๕-๒๕๖๓
๗. ญัตติก่อนขอให้อภิปรายประชุมทุกวันในเวดากดางวัน ของหอดวงวณิชบริษัท ๒๕๖๓-๒๕๖๖
๘. กระตุถามค่อนเรื่องขอทราบฐานะการเงินของประเทศสยามซึ่งผูกพันอยู่กับประเทศเกรตบริเตน ของ ค. ยุกะยง ทองสงยา ๒๕๖๗-๒๕๖๗

๒๐ แก้คำผิด

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๒๕๐๓	๓	แทน	แทน
๒๕๓๐	๒	รัฐมนตรี	รัฐมนตรี
๒๕๓๐	๒	ได้	ได้
๒๕๓๐	๓	เซ็น	เซ็น
๒๕๕๗	๓	ความ	ความ
๒๕๗๐	๗	ไป	ไป
๒๖๐๖	๒	กล่าวว่่า	กล่าวว่่า
๒๖๐๘	๓๓	อภิปราย	อภิปราย
๒๖๓๐	๓๒	ไว้ น	ไว้ น
๒๖๒๓	๕	กรรมการ	กรรมการ
๒๖๓๖	๗	อื่น	อื่น
๒๖๖๕	๓๗	เบน	เบน
๒๖๗๓	๗	เต็มอ	เต็มอ
๒๖๗๓	๓๖	ครึ่ง	ครึ่ง
๒๖๗๒	๓๗	กรรมการ	กรรมการ
๒๖๗๕	๓๓	พระโตกไตรนาถ	พระไตร โถกนาถ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓๕/๒๔๗๗ (สามัญ) สมัยที่ ๒
วันเสาร์ที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๘ นาฬิกา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า วันนี้มีสมาชิกมาประชุม
๓๓๕ ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานฯ จะ
แจ้งให้ที่ประชุมทราบ ข้าพเจ้าได้รับโทรเลขจากเจ้าพระยาศรี-
ธรรมราชสมบัติตอบโทรเลข ๒ ฉบับที่สภาฯ นี้จัดส่งไป คำแปลโทรเลข
๒ ฉบับ

ถอนคอน

วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๗

พระยามวิชัยพากย์

สภาผู้แทนราษฎร

กรุงเทพฯ

เนื่องด้วยโทรเลขของท่าน ๒ ฉบับ ข้าพเจ้าได้นำมติของที่ประ-

ชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกราบบังคมทูลแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว และข้าพเจ้าจะเดินทางไปที่โตซานน์ เพื่อนำมติความขึ้นชมนิติของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกราบบังคมทูลแด่พระเจ้าอยู่หัวพระองค์ใหม่ เพื่อทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทต่อไป

เจ้าพระยาสุรธรรมาธิเบศ

น.ค. หลวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่ามีเรื่องแบบฟอร์มพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกานั้น ทางคณะรัฐบาลได้มีความเห็นเช่นเดียวกันว่าจะเปลี่ยนแปลง และจะส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาประชุมในเรื่องนี้ และถึงแม้ว่าไม่เป็นการดองถ้าแล้ว ก็ใครจะได้ความเห็น จากคณะ กรรมการ กฤษฎีกา เสียก่อน และจะส่งมาให้ทางประธานสภาฯ เพื่อจะได้ใช้ เป็นแบบเดียวกัน ในการที่จะร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ไปรทพิจารณาเพราะความกับคำปรารภและส่วนแบบฟอร์มก็จะได้นำมาเสนอโดยเร็ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ใดคัดค้าน จะถือว่ารัฐบาลเสนอมานั้นเป็นอันชอบแล้ว ข้อที่ ๓ รัฐบาลขอถอนพระราชบัญญัติในระเบียบวาระที่ ๗ สำหรับวันนั้นคืนไป คือร่างพระราชบัญญัติกำหนดเขตต์ หวงห้ามและจัดซื้อที่ดินเพื่อจัดสร้างการชลประทาน จังหวัดกำแพง พุทธศักราช ๒๔๗๗

นายสรอย ฅนด่าปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดด่าปาง กล่าวว่
รัฐบาลถอนเขาไปทำไมไม่ทราบ เพราะเกี่ยวกับจังหวัดด่าปาง ข้าพ-
เจ้าอยากจะทราบว่ถอนเขาไปทำอะไร

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเดณี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐการกล่าวว่ ในการที่ถอนไปนี้ เพราะเหตุว่มีพระราช
บัญญัติว่ด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ออกแล้ว ส่วนที่หวงห้าม
อันนั้นเราจะทำร่างตามแบบเก่า และให้พัสดูตรวจในการซื้อที่ดิน
เพราะฉะนั้นผิดกับกฎหมายที่กล่าวอนุญาตไป จึงถอนไปทำเพื่อให้
ถูกต้องกับหลักกฎหมายซึ่งได้ ผ่านไปแล้ว

นายสรอย ฅนด่าปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดด่าปาง กล่าวว่
ขอให้ ผ่านไปได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน จะ
ได้ ถอนว่ที่ประชุมอนุมัติ ต่อไประเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๒๓, ๒๒, ๒๓/๒๕๑๗ ซึ่งได้วางไว้ให้อ่าน
แล้ว

นายกิมเส็ง ดินชู่เล็ก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่
ขอความกรุณาการรับรองเรื่องรายงานการประชุมครั้งที่ ๒๒ เพราะ
ว่ยังตรวจตราไม่ละเอียด ส่วนครั้งที่ ๒๓ และ ๒๓ นั้น ถ้าที่ประชุมไม่
ขัดข้องก็ขอให้ ผ่านไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีสมาชิกหนึ่งนายขอให้ตั้ง
การรับรองรายงานครั้งที่ ๒๒ ^{๕๔} ส่วนครั้งที่ ๒๑ และ ๒๓ ^{๕๔} ไม่ขอ
หตวงฉันทิปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดัดถกนคร กล่าวว่ามี
พเจ้าขอให้เลื่อนไปตั้ง ๓ ครั้ง ^{๕๕} เพราะยังไม่ได้อ่านเลย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีสมาชิกขอให้เลื่อน
การรับรองรายงานทั้ง ๓ ครั้งไป ^{๕๕} เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยตามที่
ร้องขอนั้น ^{๕๕} จะได้ขอให้รับรองในคราวหน้า ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระ
ราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พุทธศักราช ๒๔๗๗ ^{๕๕} พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่างของ ต. ยู่เกียง ทอง
ดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี ^{๕๕} ค้างมาแต่คราวประชุมครั้งที่
๓๑/๒๔๗๗

ต. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่ามี
การที่ข้าพเจ้าได้ เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบข้าราชการ
พลเรือนขึ้นมายังสภาผู้แทนราษฎร ^{๕๕} ก็เพราะเหตุว่าในมาตรา
๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้น มีความกำกวม
อยู่ ^{๕๕} ไม่เป็นความยุติธรรมต่อประชาชนทั้งหลาย ตามความในมาตรา
๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมีความว่า “ ข้าราชการ
พลเรือนสามัญ ^{๕๕} ใดออกจากราชการไปโดยมิได้ มีความผิดหรือ
มิได้ มีมรดกในราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งที่ไม่สูง
กว่าตำแหน่งเดิม ^{๕๕} และ กระทรวงต้องการจะรับเข้าทำราชการ เมื่อ

ก.พ. ได้สอบสวนคุณวุฒิกับภูมิวิ และให้อนุมัติแล้ว ก็ให้รับได้ โดยมี
มติของสอบแข่งขัน ในเมื่อเร็ว ๆ นี้ปรากฏว่าในคณะกรรมการตรวจเงิน
แผ่นดินได้เรียกสมัครข้าราชการเข้าสอบคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้เข้ารับ
ราชการในตำแหน่งเสมียนพนักงาน ได้มีบุคคลเข้าสอบประมาณ ๗๐
กว่านาย และในจำนวนนั้นเป็นนายทหารกองหนุน ๗๕ นาย . . . . .”

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เพื่อคัดความให้ขึ้นเข้า
ตามระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกับที่รัฐบาลเสนอ
มา ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าไม่แยกกันพิจารณาแล้วจะสะดวกกว่า ท่านยัง
คิดใจจะให้เสนอพระราชบัญญัตินี้เมื่อไร

ด. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
ว่า คือถ้าหากว่ารับหลักการแล้ว จะโยนไปให้กรรมาธิการวิสามัญ
แล้วเป็นเสร็จ

น.ค. หดวงษ์รวงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่า รัฐ-
บาลใครจะให้พิจารณารวมกันไปทั้งสองเรื่อง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอพิจารณา
ระเบียบวาระที่ ๘ พร้อมกันไปกับระเบียบวาระที่ ๗ ข้าพเจ้าจึงขออนุ-
มัติคือที่ประชุมขอให้เป็นไปตามนั้น เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน จะได้ถือ
ว่าที่ประชุมอนุมัติ

ด. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
ว่า เมื่อที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงว่า ได้มีทหารกองหนุนเข้าสอบได้เพื่อ

เข้ารับราชการนั้น ก.พ. ตีความว่าในมาตรา ๓๘ เฉพาะ ก.พ. ตีความในค่อนั้น ไม่ได้ ตีความถึงนอกประจำการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นการขาดความยุติธรรม ขาดความเสมอภาค ข้าราชการพลเรือน เมื่อไม่มีความผิดประสงค์ จะกลับเข้ารับราชการไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิม แต่เหตุใดทหารกองหนุนซึ่งมีความรู้วิชาการอย่างเดียวกัน สอบได้โดยง่ายด้วยกัน ทำไมจึงจำกัดไม่ให้รับราชการ และการเข้ารับราชการนั้น ตั้งแต่ถึงวิทยากร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ ให้สภาฯ แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้เป็นไปตามความประสงค์ ทางรัฐบาลก็มีความเห็นสอดคล้องด้วยว่า ในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนไม่ยุติธรรม จึงได้เสนอขึ้นมาก่อไขเปลี่ยนแปลงโดยหลักการอย่างเดียวกัน ให้กินความถึงข้าราชการทั้งหมดทั้งทหารนอกราชการด้วย เพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภาฯ แล้ว ข้าพเจ้าหวังว่าสมาชิกในสภาฯ นี้จะรับหลักการ แล้วส่งให้กรรมาธิการไปพิจารณาทั้งสองฉบับ จะคัดเวลาของสภาฯ นี้ได้มาก

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มนี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่าร่างพระราชบัญญัติตามที่สมาชิกและรัฐบาลเสนอมานั้น ข้าพเจ้าแต่เห็นพ้องด้วยเป็นอย่างยิ่ง น่าจะรับหลักการไว้พิจารณา เพราะเหตุว่าได้ให้ความยุติธรรมในการทหารและพลเรือน เพราะฉะนั้นสภาฯ นี้จะไม่อะไร ข้าพเจ้าขอให้ลงมติรับหลักการ

ร.ศ. ถศ รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่่า ข้าพ-
เจ้าขอสนับสนุนพระราชบัญญัติฉบับนี้และพระราชบัญญัติของรัฐบาด
ที่ใดเสนอในคราวเดียวกัน เพราะว่าความร่างที่ผู้เสนอได้แถลงมาเมื่อ
มีผู้หนึ่งในจำนวนผู้ที่สอบได้ไปหาข้าพเจ้า ตามความในมาตรา ๒๐
แห่งรัฐธรรมนูญ ในนามของผู้แทนราษฎรควรจะช่วยเหลือทั้งทหาร
และพลเรือน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะ
รับหลักการนี้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านข้าพ-
เจ้าจะได้ให้ลงมติ แต่ขอทำความเข้าใจว่่า ร่างพระราชบัญญัติต้อง
ฉบับนี้ เมื่อพิจารณาแล้วคงจะเสนอเป็นพระราชบัญญัติเดียวกันใช่
หรือไม่

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่่า ถูกแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับ
หลักการแห่งพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ไว้พิจารณา โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่่าที่ประชุมลงมติให้รับ
หลักการไว้พิจารณาต่อไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า จะส่งให้กรรมาธิการ
สามัญหรือวิสามัญ กรรมาธิการสามัญว่่าหนึ่งชุด

นายทองม้วน ชัดถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ามีข้อความเพียงเด็ก
น้อยเท่านั้น ถ้ารัฐบาลจะเสนอให้พิจารณารวดเดียวก็จะเหมาะ

ม.ค. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่า ความ
จริงรัฐบาลก็ไม่น่าจะรักของอะไร แต่ทว่าเพื่อให้โอกาสแก่สมาชิก
ที่จะได้ ไตร่ตรอง และเพื่อที่จะไม่ต้องโต้เถียงกันมากมาย เพราะว่า
ร่างพระราชบัญญัตินี้มีถึง ๒ เจ้าของ ถ้าจะส่งให้ กรมมาธิการวิสามัญ
หรือสามัญก็ได้แล้วแต่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อมีกรมมาธิการวิสามัญ
ทั้ง ๓ ชุดว่าง ข้าพเจ้าใคร่จะเสนอให้กรมมาธิการชุดหนึ่ง นอก
จากท่านจะให้ไปเป็นอย่างอื่น เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน จะได้ถือว่า
สภาฯ นัยยอมมอบร่างพระราชบัญญัติซึ่งต้องฉบับนี้ให้ กรมมาธิการ
วิสามัญชุดที่ ๑ พิจารณา โปรดกำหนดเวลาแปรญัตติ

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอแปรญัตติ ๓ วัน

ร.ท. ทองคำ ค้ายโฮภาส รับรอง

ค. ยู่เกียง ทองสงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าคิดว่าแปรญัตติวันเดียวก็พอ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้เสนอ ๓ วันจะถอน
หรืออย่างไร

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่
ข้าพเจ้าไม่ถอน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอเดชะผู้เส่นอ
๓ วันนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าพรุ่งนี้เป็นวันอาทิตย์ ถ้าจะให้ เป็น ๓ วันที่
ออกจะชั้ของสั้กหน่อย ท่านจะให้คงอยู่ ๓ วันหรือ

ด. ยู่เกียง ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่ ข้าพเจ้าขอถอน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เมื่อมีผู้เส่นอรายเดียวว่
๓ วันและไม่มีผู้เส่นออย่างอื่น ข้าพเจ้าจะได้ ถอว่ที่ประชุมได้ตกลง
ให้แปรญัตติ ๓ วัน คือไประเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติเก้
ไขเพิ่มเติมเงินเดือนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๕๑๗
พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่างของหลวงวิจิตรวาทการ สมาชิกประเภท
ที่ ๒ ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติให้เรียกค้้นมาจากรัฐบาล (ถับ) ค้างมา
แต่คราวประชุมครั้งที่ ๓๓/๒๕๑๗ สำหรับระเบียบวาระนี้เจ้าของญัตติ
ไม่อยู่ ตามที่ได้ตกลงก็เป็นอันว่าผ่านไป ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระ
ราชบัญญัติว่าด้วยค่าแห่งและอัตราเงินเดือนรัฐมนตรี พุทธศักราช
๒๕๑๗ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่างของหลวงวรินติปริษา ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดสกลนคร ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติให้เรียกค้้นมาจากรัฐ
บาล (ถับ) ค้างมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๓๓/๒๕๑๗ สำหรับร่าง
พระราชบัญญัตินี้สภาฯ ได้รับไปพิจารณาก่อนที่จะมีระเบียบข้อบังคับ

ฉบับใหม่ออก บัณฑิตมีข้อบังคับใหม่แล้ว ถ้าจะพูดตามข้อบังคับใหม่ สภาฯ จะรับพระราชบัญญัตินี้ได้ พิจารณาไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่จะขอให้สภาฯ นึกคิดว่าควรจะได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ พิจารณาหรือไม่

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนั้น ถึงแม้ว่าจะเกี่ยวข้องกับปริมาณก็ได้ แต่ว่าผู้เสนอได้เสนอก่อนใช้ข้อบังคับสภาฯ และสภาฯ นี้ก็ได้มอบให้รัฐบาลไปพิจารณา แล้วรัฐบาลรับไปพิจารณา แต่รัฐบาลก็หาได้พิจารณาประการใดไม่ จนเวลาด่วงเลยมาจนบัดนี้ ซึ่งเป็นเวลาที่พิจารณางบประมาณอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้เสนอนิติคดีจนเรียกพระราชบัญญัติทั้งสองนั้นกลับมา เพื่อสภาฯ นี้จะได้พิจารณา ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อใด ยินยอมที่จะตามข้อบังคับเก่าแล้ว ข้อบังคับใหม่ก็ไม่ควรจะมีผลบังคับพระราชบัญญัติทั้ง ๓ นั้นได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ควรจะได้พิจารณาพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนั้นต่อไป

นายเตียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ถ้าจะพูดความหลังแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ สภาฯ จะต้องรับได้ พิจารณา เพราะเหตุว่าสภาฯ ได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ก่อนออกข้อบังคับใหม่ ตัวอย่างที่เราจะเห็นได้อย่างง่าย ๆ ซึ่งได้ปฏิบัติกันมา เช่น กระทั่งของข้าพเจ้าและกระทั่งของสมาชิกซึ่งเราทำตามแบบเก่าที่ค้างอยู่ในสภาฯ เมื่อใช้ข้อบังคับใหม่ และเราอาจจะมี

อะไรผิดแบบ แต่ว่าสภาฯ ก็รับให้เป็นผลของกิจการในสภาฯ ได้
ทำนองเดียวกัน ร่างพระราชบัญญัติผู้เดินรถไฟกระทำถูกต้องตามแบบ
แล้ว และได้ตกมาอยู่ในสภาฯ ไม่โดยตรงก็โดยปริยาย การดำเนิน
จะยังไม่สิ้นสุดคงประการใด เพราะฉะนั้นเราจะใช้ ข้อบังคับนี้ย้อน
หลังไปบังคับกิจการก่อนออกข้อบังคับนี้ ข้าพเจ้าว่า ไม่ชอบ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
เรื่องนเกี่ยวกับข้อบังคับ คือเมื่อก่อนนั้นมีสมาชิกคนหนึ่งเสนอเรื่อง
เงินเหรียญบาท ที่ไม่ได้อภิปรายกันมาจนเกือบจะถึงที่สุดแล้ว และมี
สมาชิกคนหนึ่งว่าผิดข้อบังคับ ทั้งสองนี้จะเป็นทำนองเดียวกัน ข้าพ
เจ้าเห็นว่าเราเคยพิจารณากันครั้งหนึ่งแล้ว ว่าเกี่ยวกับข้อบังคับใหม่
แล้ว จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับใหม่

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าว
คร่าวพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินตราของนายเจื่อน
สภาฯ นี้ยังไม่ได้ตีความในเรื่องข้อบังคับ ไม่ได้ตีความให้ชัด คือ
ว่าพิจารณาไปแล้วในที่สุดก็เลิกกันไป ไม่ได้ตีความโดยแน่นอนว่าจะ
เอาทางไหน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้สภาฯ นี้ได้พิจารณาพระราช
บัญญัตินี้ให้แน่นอน เพราะฉะนั้นขออย่าให้ไปด้อยไปตามพระราช
บัญญัติเงินตราฯ นั้น ความจริงสิ่งที่ทำไปแล้ว เปลี่ยนแล้ว จะกลับ
ให้มาบอกอะไรได้หรือไม่แล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะไหนเขาใช้กันเลย

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
 ว่าตามที่ท่านสมาชิกจังหวัดนครราชสีมาได้พูดมันคนละเรื่อง เพราะปัญหา
 ในเรื่องนมว่าแบบก่อนที่เราทำเพียงแบบในข้อบังคับเก่า เมื่อมาเปลี่ยน
 ข้อบังคับใหม่แต่การกระทำนั้นยังไม่สำเร็จลงไป ปัญหาจึงมีว่าจะใช้
 ข้อบังคับเก่าหรือใหม่ การที่พูดถึงนายเจื่อนน คนละเรื่อง เรื่องนี้
 เป็นกิจการที่เราทำแล้ว และว่าจะถกข้อบังคับหรือไม่ ข้าพเจ้าได้
 อ้างไว้แล้วว่าในการอภิปรายนั้น ข้อบังคับใหม่ห้าม และข้อบังคับ
 เก่าไม่ห้าม สภาฯ เราให้รัฐมาปรับไปเพื่อให้ทำให้เกิดผล แต่รัฐ
 บาลก็ตั้งกติกามาต่าง ๆ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
 เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาที่จะได้ เดียงกัน ท่านประธานฯ ควรจะ
 เอาข้อบังคับข้อ ๘๓ ขึ้นมาพิจารณา

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
 ว่า ไม่เห็นจำเป็นจะต้องเอาข้อบังคับมาพิจารณา เพราะว่าเราชี้แจง
 ว่าข้อบังคับเก่าไม่ห้าม แต่ข้อบังคับใหม่ห้าม เพราะฉะนั้นปัญหา
 มีเพียงว่าจะเอาอย่างไรเท่านั้น

นายทองอยู่ พนมพัตน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นโมฆะ ใช้ไม่ได้ตามข้อบังคับ
 ตามที่เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินเดอนั้น หมายความว่าจะต้อง
 ทำงบประมาณ และมีนายกรัฐมนตรีรับรองในการที่จะเสนอร่าง

บัญญัติ เพราะเกี่ยวกับการเงิน นี้ไม่มีนายกรับรอง ข้าพเจ้าจึง
แต่เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่ตก น่าจะเป็นโมฆะ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เนื่องจากเป็นปัญหา ข้าพ-
เจ้าจึงได้นำมาให้ ที่ประชุมพิจารณา และเรื่องชนิดนี้จะมีอีกมาก
และถ้าเราได้ตกลงกันอย่างไรแล้ว จะได้ถือเป็นหลักปฏิบัติกันต่อไป

นายสร้อย ฤดีปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า
ในร่างพระราชบัญญัติของท่านผู้แทน ข้าพเจ้าไม่เห็นจะเป็นปัญหา
อะไรเลย คือเขาเดินออกก่อนจะได้ มรดกของบิดาใหม่ขึ้น ก็ของเขาถก
อยู่แล้ว จนระเบียบวาระเข้าตั้งสภาฯ แล้ว ที่รัฐบาลก็พิจารณาแล้ว
กลับมาผิดของบิดาเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะเสียหรือเป็น
โมฆะที่ไหน เป็นหลักที่เราทำงานด้วยเหตุผล ข้าพเจ้าเห็นว่าของบิดา
ใหม่ตามหลักกฎหมายผลไม่ย้อนหลัง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าพระ-
ราชบัญญัติของท่านผู้แทนส่งตนควรจะได้ รับไว้ พิจารณา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าก็เคารพต่อความ
เห็นของท่านและเคารพต่อความเห็นของผู้ที่แย้งเหมือนกัน เพราะ
ฉะนั้นขอให้สภาฯ หนักความเอาเถิด เพื่อจะได้ปฏิบัติตามมติข้างมาก
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณา โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๒ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะ
รับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ นาย เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณาต่อไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า จะได้พิจารณากันในร่างพระราชบัญญัตินี้ และโดยที่จะต้องเป็นการประชุมลับ จึงขอเชิญท่านที่ไม่ได้เป็นสมาชิกและมีได้เป็นเจ้าหน้าที่ออกไปจากที่ประชุมนี้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า ข้าพเจ้ามีความประสงค์ให้พิจารณาโดยเปิดเผย ไม่ให้พิจารณาโดยลับ จึงขอถอนคำว่่าประชุมโดยการลับ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ถ้าเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะต้องขออนุมัติต่อที่ประชุม บัดนี้ผู้เสนอญัตติขอให้เปิดเผยและประชุมเป็นการเปิดเผย เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าจะได้ ถว้ว่่าที่ประชุมอนุมัติ เพราะฉะนั้นท่านข้าพเจ้าเชิญให้ออกไป โปรดนั่งอยู่ได้

น.ต. หลวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่่า ข้าพเจ้าขอข้อมความเข้าใจว่่า ในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ด้วยการคัดความในข้อบังคับนี้หรือไม่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า คัดความแล้วได้ความว่่าสภาฯ ให้รับเรื่องนี้พิจารณาต่อไป

น.ต. หลวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่่า หมายความว่า การพิจารณา สภาฯ คัดความว่่า เรื่องซึ่งได้ทำไว้ถูกต้องตามข้อบังคับเดิมแล้ว ถึงจะมีข้อบังคับใหม่แล้วก็พิจารณาได้

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่ามันเป็นความหมายของ
การที่ความ^๕พระราชบัญญัติใดถ้าได้รับ^๕พิจารณา^๕ก่อน^๕ที่^๕จะมี^๕ขอ^๕
บังคับ^๕ใหม่^๕ ก็^๕จะ^๕ได้รับ^๕พิจารณา^๕ แต่^๕ถ้า^๕ยื่น^๕พิน^๕ต^๕ง^๕แต่^๕ก่อน^๕ที่^๕มี^๕ขอ^๕
บังคับ^๕ใหม่^๕แล้ว^๕ จะ^๕ไม่^๕รับ^๕พิจารณา^๕ เพราะ^๕ว่า^๕เป็น^๕การ^๕ขัด^๕กับ^๕ขอ^๕บังคับ^๕

หตวงวณิธิปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกตนคร กล่าว
การที่ข้าพเจ้าได้^๕เด^๕น^๕อ^๕ว^๕าง^๕พระ^๕ราช^๕บ^๕ัญ^๕ญัติ^๕ว่า^๕ด้วย^๕ค่า^๕แห่ง^๕อ^๕ตรา^๕เงิน^๕
เค^๕อน^๕ร^๕ัฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ี^๕น^๕ั้น^๕ เพราะ^๕ข้า^๕พ^๕เจ้า^๕ม^๕อง^๕เห็น^๕ว่า^๕ค่า^๕แห่ง^๕ร^๕ัฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ี^๕น^๕
ค่า^๕แห่ง^๕ด^๕ำ^๕ค^๕ัญ^๕ใน^๕แ^๕ม^๕เ^๕น^๕ดิน^๕ เป็น^๕ผู้^๕ท^๕ก^๕า^๕ค^๕ว^๕าม^๕ร^๕ับ^๕ผ^๕ิ^๕ค^๕ขอ^๕บ^๕ของ^๕ป^๕ระ^๕เท^๕ศ^๕ได้^๕
ทั้ง^๕ป^๕ระ^๕เท^๕ศ^๕ ค^๕ว^๕าม^๕ท^๕ุ^๕ก^๕ษ^๕์^๕ของ^๕ร^๕า^๕ษ^๕ฏ^๕ร^๕อยู่^๕ที่^๕ร^๕ัฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ี^๕น^๕เป็น^๕ขอ^๕ใหญ่^๕ เพราะ^๕
ฉ^๕น^๕ั^๕น^๕เร^๕า^๕จ^๕ึง^๕เห็น^๕ว่า^๕ค่า^๕แห่ง^๕ร^๕ัฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ี^๕น^๕ด^๕ำ^๕ค^๕ัญ^๕เพ^๕ียง^๕ใด^๕ เป็น^๕ผู้^๕ท^๕ก^๕า^๕ค^๕ว^๕าม^๕
ด^๕ำ^๕ของ^๕ป^๕ระ^๕เท^๕ศ^๕ได้^๕ ซึ่ง^๕ถ้า^๕หา^๕ก^๕ว่า^๕เร^๕า^๕ให้^๕เงิน^๕เค^๕อน^๕เค^๕น^๕ย^๕ๆ^๕ก็^๕อาจ^๕จะ^๕เป็น^๕
ทาง^๕ท^๕ำ^๕มา^๕ซึ่ง^๕ค^๕ว^๕าม^๕ไม่^๕เช^๕อ^๕ถ^๕ของ^๕ป^๕ระ^๕ชา^๕ชน^๕ก็^๕ได้^๕ ที่^๕ข้า^๕พ^๕เจ้า^๕เด^๕น^๕อ^๕ว^๕าง^๕
พระ^๕ราช^๕บ^๕ัญ^๕ญัติ^๕ฉ^๕น^๕ั^๕น^๕ค^๕อ^๕ด^๕ภ^๕า^๕ผู้^๕แทน^๕ร^๕า^๕ษ^๕ฏ^๕ร^๕ก็^๕เพื่อ^๕จะ^๕ให้^๕เห็น^๕ว่า^๕ ค่า^๕
แห่ง^๕ร^๕ัฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ี^๕น^๕ด^๕ำ^๕ค^๕ัญ^๕แก่^๕ป^๕ระ^๕เท^๕ศ^๕ชา^๕ติ^๕แ^๕ะ^๕ป^๕ระ^๕ชา^๕ชน^๕เพ^๕ียง^๕ไร^๕ เพราะ^๕
ค่า^๕แห่ง^๕ร^๕ัฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ี^๕น^๕เป็น^๕ค่า^๕แห่ง^๕ท^๕เก^๕ย^๕ว^๕ของ^๕ ถ^๕ง^๕ค^๕ว^๕าม^๕เป็น^๕อยู่^๕ของ^๕ป^๕ระ^๕
เท^๕ศ^๕ ของ^๕ป^๕ระ^๕ชา^๕ชน^๕ เป็น^๕ผู้^๕ท^๕อ^๕ำ^๕น^๕ว^๕ย^๕ป^๕ระ^๕โย^๕ชน^๕ท^๕ุ^๕ก^๕ษ^๕์^๕แก่^๕ป^๕ระ^๕ชา^๕ชน^๕ได้^๕
ข้า^๕พ^๕เจ้า^๕จ^๕ึง^๕เห็น^๕ว่า^๕เงิน^๕เค^๕อน^๕ร^๕ัฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ี^๕น^๕เพ^๕ียง^๕๕๐๐^๕บาท^๕ ไม่^๕พอ^๕ที่^๕จะ^๕ผ^๕ค^๕ง^๕แ^๕ะ^๕
ที่^๕จะ^๕ร^๕ัก^๕ษา^๕เก^๕ย^๕ว^๕ค^๕ิ^๕ย^๕์^๕ของ^๕ร^๕ัฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ี^๕น^๕ ข้า^๕พ^๕เจ้า^๕จ^๕ึง^๕ได้^๕เด^๕น^๕อ^๕ให้^๕เป็น^๕๖๐๐^๕บาท^๕
แ^๕ะ^๕ก็^๕รู้^๕ด^๕ัง^๕ว่า^๕อยู่^๕ใน^๕เก^๕ณ^๕ท^๕ค^๕ำ^๕น^๕เ^๕ง^๕ ค^๕ว^๕าม^๕จ^๕ริง^๕ค่า^๕แห่ง^๕ร^๕ัฐ^๕ม^๕น^๕ค^๕ร^๕ี^๕น^๕ค^๕อ^๕
จะ^๕เป็น^๕๘๐๐^๕บาท^๕เด^๕ีย^๕ ค^๕ว^๕ย^๕ข้า^๕ไป^๕ เพราะ^๕ค่า^๕แห่ง^๕อ^๕ริ^๕บ^๕ค^๕ก^๕ม^๕อ^๕ตรา^๕เงิน

เดือน ๘๐๐ บาทและ ๓,๐๐๐ บาทก็มี เหตุใดเงินเด่าตำแหน่งรัฐมนตรี
 ซึ่ง เป็น ตำแหน่งสำคัญ รวบรวมอยู่ในคณะรัฐบาลร่วมทำงานกับรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงด้วย ต้องรับผิดชอบกับรัฐมนตรีซึ่งมีเงินเดือน ๓,๕๐๐
 บาท ถ้าเราให้เงินเดือนเพียง ๕๐๐ บาท เงินเดือนเพียงเล็กน้อยเช่นนี้
 แล้ว เราก็จะไม่ได้คนดีประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งจะทำให้
 เห็นไปว่าตำแหน่งรัฐมนตรีไม่ใช่ตำแหน่งที่สำคัญประการใด จะเอา
 ใครๆไปเป็นก็ได้ เงินเดือน ๕๐๐ บาทนี้ถ้าเทียบกับเลขานุการกระทรวง
 ก็เท่ากัน ซึ่งขอให้ท่านระลึกดู ตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีกระทรวง
 นั้นจะเทียบเท่ากับรัฐมนตรีแล้ว ตำแหน่งรัฐมนตรีใครๆก็รับว่าสำคัญ
 กว่าตำแหน่งเลขานุการกระทรวงเพียงไร แต่ขอให้ท่านลองระลึก
 ถึงฐานะเงินเดือนของรัฐมนตรีดูว่าเงินเดือนเพียง ๕๐๐ บาทนี้ เพียงพอ
 แล้วหรือ ข้าพเจ้าไม่อยากจะอ้างพระยานประการใด แต่ว่าเท่าที่ข้าพ
 เจ้าได้สนทนากับรัฐมนตรีบางท่านก็ดูเหมือนว่าจะเบื่อบริสุทธ์กันทว่า
 ไม่ได้ไม่พอเท่านั้น ดูเหมือนว่าจะขาดทุนไปเสียด้วยซ้ำไป คำว่าขาด
 ทุนก็คือว่าเงินรายได้ ไม่พอแก่รายจ่าย หรือว่าใช้ท่วมรายจ่าย และ
 ถ้าหากว่าจะไม่ท่วมก็จะเป็นการอดคักคักคั่น คือไม่ได้ ใช้จ่ายอะไรได้
 สะดวกด้วยประการทั้งปวงในการใช้จ่าย จะพึงให้เห็นได้ โดยแน่ชัดว่า
 เงินเดือนเพียง ๕๐๐ บาทนั้นยังไม่พอแก่ตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งสำคัญ
 อีกประการหนึ่งขอให้ท่านดูตำแหน่งเลขาธิการของสภาฯ ซึ่งเป็นตำแหน่ง
 ประจำอยู่ในสภาฯ นี้ ก็ยังมีเงินเดือนถึง ๖๐๐ บาท คง ๖๐๐

บาทถึง ๗๐๐ บาทเช่นนี้^{๕๔๔} เพื่อจะแสดงให้เห็นได้ว่าตำแหน่งเลขาธิการ
ของสำนักงาน^{๕๔๕} ความสำคัญตามความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่ยังไม่สำคัญเท่า
กับตำแหน่งรัฐมนตรี^{๕๔๖} นั้นเลย ท่านทั้งหลายก็ย่อมเห็นความสำคัญ
ของตำแหน่งรัฐมนตรีอยู่^{๕๔๗} แล้วว่าสำคัญอยู่เพียงไร และเงินเดือน
น้อยเพียงไร ไม่แต่ข้าพเจ้าเท่านั้นที่เห็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าได้ฟังเสียง
สมาชิกทั้งหลายก็มีความเห็นเช่นเดียวกันเป็นอันมาก แต่ว่าจะไม่มีใคร
บางนั้นก็ดูเหมือนว่าไม่จำเป็นจะต้องนำมาแสดงในที่^{๕๔๘} เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าใคร่จะฟังความเห็นของท่านที่มีความเห็นแย้งต่อไป

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม^{๕๔๙} ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า
ตามที่ท่านสมาชิกเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น^{๕๕๐} นั้น ข้าพเจ้า
ได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้ว ก็รู้สึกเห็นใจเหมือนกันว่ารัฐมนตรีมี
เงินเดือนน้อย แต่ความจริงข้าพเจ้าได้เห็นถึงประโยชน์ของประเทศ
ชาติเป็นสำคัญและถ้าคิดถึงภาวะและเทศะด้วยว่าเป็นอย่างไร เรามอง
ดูว่ารัฐมนตรีด้วยกันมีเงินเดือนมากด้วยกัน และรัฐมนตรีถ้าเขาไป
เปรียบกับชาวภาคอีสานและข้างไม้ พวกเหล่านั้นไม่มีอะไร เกือบ
จะอดท้องแห้ง และเขารัฐมนตรีไปเปรียบกับคนขอทานแล้ว รัฐ
มนตรีมีเงินเดือนดีกว่าเป็นจำนวนมากตั้งพันเท่า และพวกเหล่านั้นอด
อยาก ข้าพเจ้ารู้สึกถึงสารพวกเหล่านั้นมากกว่ารัฐมนตรีซึ่งกินเงิน
เดือนพอแล้ว เราผู้แทนราษฎรควรจะเห็นใจราษฎรมากกว่ารัฐมนตรี
รัฐมนตรีท่านได้เงินเดือนมากแล้ว การศึกษาของเราที่ยังไม่เจริญ

และราษฎรก็ยากจน เหตุใดเราจะไปวัดเลือดวัดเนื้อมาให้รัฐมนตรี
 เช่นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย ดมย่นยังสำคัญอยู่ด้วย และเรามีพระ
 มหาษัตริย์ใหม่ และในที่สุดเรามาขึ้นเงินเดือนรัฐมนตรีเช่นนี้แล้ว
 จะเห็นว่าสภาพเราพอเปลี่ยนพระมหาษัตริย์ใหม่แล้วก็เลยขึ้นเงินเดือน
 กันใหญ่ทีเดียว สภาพเราจะเสียเกียรติยศ ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย
 เป็นอย่างยิ่งทีเดียว และเงินเดือนของสมาชิกและประธานสภาเหล่านี้
 ขอให้ตัดออกหมดไม่จำเป็นจะต้องมาพิจารณากันในทันที เราจึงจะ
 ต้องถือประโยชน์ของราษฎรเป็นของสำคัญ เพราะฉะนั้นเราไม่ควร
 จะนำร่างพระราชบัญญัตินี้มาพิจารณาเป็นอันขาด

ค. เทียม ศิวพิธิษฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่
 ข้าพเจ้ามีความเห็นต่อข้อต้องกับที่สมาชิกได้อภิปรายเมื่อกัน ท่านทง
 หลายย่อมทราบอยู่แล้วว่าการเงินของแผ่นดินเป็นอย่างไรเวลานี้ การ
 เงินของสยามผิดเคืองเต็มทีและมหาชนของเราไม่มีเงินทองอย่างพุ่ม
 เพียง โดยเหตุที่ว่าเราจะมองถึงเศรษฐกิจของโลกเราเวลานี้ตกต่ำ
 มากเท่าไร ชาวนายากจนค่นแค่นเป็นหนักหนา และคั้งที่ท่านกล่าว
 ขวัญในสภาฯ นั้นเป็นอันมาก ท่านจะพิจารณาโดยสภาจะต่าง ๆ ของ
 เราทั่ว ๆ ไปในประเทศว่าเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจะขอนำมากกล่าวในที่
 นี้เพื่อเป็นเครื่องยืนยัน ประเทศญี่ปุ่นรัฐบาลมีรายได้ครึ่งร้อยเท่าพันทวี
 แต่รัฐมนตรีของเขามีรายได้น้อยมาก ข้อนั้นข้าพเจ้าหวังว่าท่านทง
 หลายก็คงจะไม่ปฏิเสธว่ารัฐมนตรีคนหนึ่งได้เงินเดือนไม่เกินพันบาท

เป็นความจริงแล้ว ก็รัฐมนตรีของเขาที่ไม่ทะเลาะทะเลาะกันที่จะนั่งรถ
ยนต์ ไม่ทะเลาะทะเลาะกันที่จะ.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วยว่า
ผู้ทรงรถยนต์ หรือรัฐมนตรีของเราที่ นั่งรถยนต์ จะ มีความ ทะเลาะ
ทะเลาะกันเช่นนั้น

ค. เทียม ศรัทธิตู ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวคือ
ข้าพเจ้าขออนุญาตต่อไป คือรัฐมนตรีของเราเต็มเนื้อเต็มตัว ไม่
พยายามใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น และอย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าขอนำมายืน
ยืนด้วยความเคารพและด้วยความจริงใจให้ท่านรู้สึกถึงชาติ รัฐ-
มนตรีของเราควรพยายามใช้จ่ายให้น้อยที่สุด เงินเดือนของสมาชิก
และหัวหน้าพวกต่างๆ ก็ดี และข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้ให้น้อยที่สุดและ
เพิ่มความดูแลและเอาใจใส่ต่อบุคคลอำเภอและชานนาให้มากขึ้น เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าหลักการอันนี้ไม่ควรจะรับไว้พิจารณา

ค. ยู่เกียง ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า บรรดาสมาชิกทั้งหลายที่ได้ทำงานเพื่อประโยชน์อะไร ทำงาน
เพื่อประโยชน์แห่งประเทศชาติ นี้ไม่มีใครจะปฏิเสธว่าไม่มีใครนั่งทำ
งานเพื่อตนและประเทศ สมาชิกขอให้แสดงโอกาสพูดด้วยความจริง
ใจว่าเป็นอย่างไร แต่สำหรับข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ นั้นนอกประเด็นอย่าถือ
โอกาสเป็นการพูดเสียด้วย

ค. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า เพราะเหตุว่าบางท่านพูดไม่มีหลักเกณฑ์เลย ข้าพเจ้านี้ตายเวลา
เดือนไหน ตามธรรมเนียมเราต้องการเงินเป็นเครื่องใช้ด้วยเพื่อเลี้ยง
ชีวิต ถ้าเราต้องการจะใช้คนทำงานโดยมีสัมมรรตภาพแล้วเราจะไม่
ให้เงินเดือนเลี้ยงชีวิต คนเราเมื่อไม่มีเงินจะทำอะไรได้อย่างไร ท่าน
อ้างให้สมัครถึงตาร ชาวคน เราจะมีบุญเห็นคนที่มีความรู้ ที่สุดมาทำ
งานและโดยไม่ให้เงินแล้วใครจะมายอมทำงานให้ท่าน ท่านอ้าง
โดยไม่มีเหตุผล โดยไม่มีสาระ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะ
กล่าวไป ท่านไม่ยอมจะได้เงินก็ขอให้ท่านส่งเงินให้หมด ข้าพเจ้า
ขอให้ท่านคิดดูในเรื่องนี้

นายเตียง ไชยกาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ถ้าจะคิดอย่างแคบ ๆ จะเห็นได้ว่า จริงอยู่แม้เราไม่ต้องใช้เงินกัน
ราษฎรก็ไม่เดือดร้อน แต่เราต้องการทำการช่วยเหลือราษฎร เรา
จึงคิดถึงเรื่องนี้ ตามที่สมัครได้กล่าวมาแล้วว่างานกับทุนมันเกี่ยวกัน
จะจากกันไม่ได้ ถ้าจะต้องการให้งานของประเทศดี และต้องการให้
ราษฎร ได้รับ ความสุข และการ ที่ได้คน สามารถมาทำงาน ก็ต้องใช้
ทุน และทุนก็คือเงินเดือนนั่นเอง ขอนหวังใจว่าเข้าใจกันดีแล้ว จะ
มากล่าวอ้างราษฎร เอรราษฎรมากัดกันพระราชบัญญัติระบบนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าอ้างไปเช่นนั้นเอง เราจะต้องการใช้วิธีสมัครที่มั่งคั่ง
ทุก ๆ ทางที่จะให้ทำงานการทุก ๆ ประเภทให้เจริญยิ่งอีกอย่างหนึ่งบาง

ท่านกล่าวว่า เพิ่งเปิดบริษัทแล้วจะมาเงินเดือนกัน ค่าช้อน
ถ้าหากว่าราษฎรของท่านไม่โง่แล้ว จะรักกัน เพราะพระราชบัญญัติ
นี้ไม่ใช่เราเพียงเด่นอกัน อนึ่ง ข้าพเจ้าคิดว่าดูเหมือนว่าจะเอาความไม่
จริงใจมาพูดกันในสภา ฯ

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าว
ว่า ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ยังไม่มีความเห็นอย่างไร แต่ทว่ารัฐมนตรี
นอกตำแหน่ง คือพระยาธำมณี ท่าน.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อท่านไม่มีความเห็นแล้ว
ท่านก็ไม่ควรจะทำตัวคึกว่า ข้าพเจ้าจะให้ลงมติว่าท่านผู้ใดเห็นว่า...

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอโอกาส ขอประธานโอกาสกล่าวอะไรบ้างสักเล็กน้อยเพื่อ
บอกรับความเข้าใจผิดของสมาชิกและประชาชน ในการที่ข้าพเจ้า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้ร่างเพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ยังไม่มีใครแสดงความ
เข้าใจเช่นนั้น ท่านจะไปคิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น.....

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขออภิปรายต่อไป ที่เด่นอไม่ใช่ว่า ไม่คิดถึงความทุกข์ยาก
ของราษฎรอย่างที่ท่านบางคนเข้าใจ ข้าพเจ้าเด่นอว่าฐานะตำแหน่ง
ของรัฐมนตรีนั่นสำคัญเพียงไร และควรจะให้เงินเดือนเท่าไร
และในการให้เงินเดือนนั้นจะเป็นการเพิ่มสมรรถภาพให้แก่รัฐมนตรีที่จะ

บริหารราชการแผ่นดินต่อไป และจะทำให้เราได้อันนี้ เราให้เงิน
เดือนต่ำจะทำให้เราได้อันนี้ไม่ได้มาบริหารราชการแผ่นดิน เพราะเราไม่
ได้อันนี้แล้ว บ้านเมืองเราจะดำเนินการก้าวหน้าไปได้หรือ ขอให้ท่าน
ทั้งหลายคิดดูให้จงหนัก ขอให้ท่านคิดดู ท่านนายกฯ ได้เคยพูดอย่างไร
ขอให้ท่านอ่านรายงานการประชุมเมื่อสมัยที่ ๓ ข้าพเจ้าจำได้ว่าท่านนายกฯ
พูดว่าในเรื่องตำแหน่งอัตราเงินเดือนรัฐมนตรีนี้เราเอาได้ พิจารณา
กันคือเมื่อมีสมาชิกประเภทที่ ๓ โดยราษฎรเลือกตั้งเข้ามาในสภา
เดียวก่อน ในครั้งกระนั้นข้าพเจ้าจำได้ว่ามีสมาชิกได้เคยเสนอเรื่อง
แล้ว และสมาชิกประเภทที่ ๓ ก็ได้มานั่งในสภาฯ รวมกันกับสมาชิกประ
เภทที่ ๒ แล้ว และจำเป็นแล้วที่จะต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
อัตราเงินเดือนรัฐมนตรี และในเรื่องตำแหน่งหรือเงินเดือนของรัฐ
มนตรีนี้ ท่านทั้งหลาย ควรจะเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารและท่านรัฐ
มนตรี แต่ข้าพเจ้าขอเสนอให้ทราบว่าคณะรัฐมนตรีไม่สามารถที่จะ
เสนอร่างพระราชบัญญัติอย่างนั้นเข้ามาได้ เพราะท่านคงจะไม่สามารถ
เสนอเงินเดือนของท่านเองได้ เพราะเกรงว่าประชาชนและสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจะเข้าใจผิดว่ารัฐบาลเสนอเพิ่มเงินเดือนของตนเอง
ในฐานะที่เราเป็นสมาชิกควรจะพิจารณาดังฐานะของรัฐมนตรีบางคน
ว่าสมควรแก่ตำแหน่งแล้วหรือ เมื่อไม่ควรรออย่างที่ท่านนายกฯ ได้กล่าวมา
แล้ว เราควรจะพิจารณาว่าสมควรจะขึ้นเพียงไร ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ข้าพเจ้าเสนอมานี้สมควรหรือไม่ หักการของข้าพเจ้ามีเพียงต้อง

การให้พิจารณาว่าจำนวนเท่าไรถึงจะสมควร ซึ่งไม่ใช่ว่าจะเป็น ๖๐๐ บาท จะเป็นจำนวนเท่าไรก็ได้แต่ท่านทั้งหลายจะพิจารณา ข้าพเจ้าเห็นว่า ๕๐๐ บาทนั้น เห็นว่ายังเป็นจำนวนที่ต่ำมาก ในเรื่องเงินเดือนขอให้ท่านระลึกว่า เพียงแต่หัวหน้าแผนกและตำแหน่งหัวหน้ากองหรือตำแหน่งอธิบดีเหล่านั้นมีเงินเดือนเท่าไร ไม่ใช่เล็กน้อยเลย แล้วทำไมเราจะเสียค่ายด้วยหรือ ซึ่งเราจะต้องการงาน และเราไม่ต้องการงานหรือ ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านทั้งหลายควรระมัดระวังให้มาก และเมื่อเราจะต้องการงานแล้ว เราจะให้เงินเดือนพอสมควรซึ่งเราจะได้คนดีมาประกอบการงาน เงินเดือน ๕๐๐ บาทนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่สมควรแก่ตำแหน่งนั้น ข้าพเจ้าจะชี้ตัวอย่างให้ท่านเห็น สมมติประเภทที่ ๓ ผู้ที่ไม่มีเบี้ยบำนาญเลย เขาได้เพียง ๕๐๐ บาทเท่านั้น และเบี้ยประชุมทางสภาฯ ก็ไม่ได้ และนอกสมัยประชุมเขาก็ได้เท่านั้น แต่ความจริงก็มีอยู่เหมือนกันว่า รัฐมนตรี บางท่านผู้เป็นข้าราชการประจำแล้ว ในสมัยประชุมก็ได้อีก ๒๐๐ บาท ถ้าจะพูดถึงข้าราชการประจำว่าไม่เคียดร้อน เพราะบางท่านเหล่านั้นมีเงินเดือน ๕๐๐ บาทขึ้นไป และโดยมากเมื่อจบก็กับ ๒๐๐ บาทแล้วก็เป็น ๗๐๐ อย่างน้อยนั้น จะแต่เห็นว่ามีสองคนด้วยกัน คนหนึ่งได้เพิ่ม ๒๐๐ บาท และอีกคนได้ ๕๐๐ บาท รับผิดชอบร่วมกัน เมื่อเงินเดือนต่างกันเป็นฟ้าและดินเช่นนั้น ถ้าตั้งใจของเขาจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดว่าเขาจะคิดอย่างไร อย่างข้าพเจ้าเป็นสมมติด้วยกัน ข้าพเจ้าไม่รู้รู้สึกเสียใจ

เพราะมีเงินเดือนเท่ากัน แต่เงินเดือนของท่านดีมาชิกอีกนายหนึ่งเป็น ๖๐๐ บาทเช่นนี้ เราจะยอมหรือไม่ สิทธิและเดมอภาคย์อมจะเท่ากัน เงินของรัฐมนตรีเป็น ๘๐๐ บาทก็ควรจะเป็น ๘๐๐ บาท และ ๕๐๐ บาท ก็ควรจะเป็น ๕๐๐ บาทเท่ากัน ถ้าไม่เดือนขึ้นก็ค้อจะเท่ากันจึงจะเป็น ดีปอร์ตแมน ถ้าเช่นนั้นก็ไม่ดีปอร์ตเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังใจ ว่าท่านคงจะพิจารณาให้แก่กระทันหันก่อนว่า ตามที่ข้าพเจ้าเงินอนไม่ ไซ้เงินขอเพื่อใครเลย เงินขอเพื่อประเทศบ้านเมืองโดยแท้

น.ค. หดวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่่า ข้าพ-
 เจ้าใครจะเรียนให้ ทปประชุมทราบว่่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ ไซ้ทาง
 รัฐบาลเงินขอมา รัฐบาลก็ตั้งใจจะไม่อภิปรายอะไร และที่รัฐบาล
 ยอมให้เรียกค่นนี้ยอมแต่คงแล้ว และการอภิปรายไปบางท่านจะนำ
 มาซึ่งความเสื่อมเดียวแก่รัฐมนตรีได้ และโดยฉะเพาะก็เป็นแต่เพียง
 ดันนิษฐานเอา ว่่าจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ และบางท่านก็พูดอาจจะ
 กะทบกระเทือนแต่เดียดดี ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาโดยบริสุทธิ์ใจ
 และขอย่ำให้พิจารณาว่ารัฐมนตรีคนนั้นเป็นเช่นนั้น และรัฐมนตรี
 คนนี้เป็นเช่นนั้น ซึ่งจะไม่เป็นความจริงก็ได้

หดวงนรินทร์ ประดาตร์ เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี
 กล่าวว่่า ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาวนี้ไม่ควรจะรับหลักการนี้ไว้ สภาวเรา
 เป็นสภาวที่คอยบำรุงทางกิจการของบ้านเมือง และช่วยเหลือความ
 ทุกข์ของประชาชนของเรา การขึ้นเงินเดือนในขณะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็น

พองด้วย เนื่องด้วยการเงินของเรายังฝืดเคืองอยู่ อีกประการหนึ่งถ้า
เรามัวแต่จะชุนเงินเดือนนั้น จะเป็นทศรหานินทาแก่ราษฎรมาก สภา
เราจะมัวแต่มาชุนเงินเดือนกัน และกิจการที่เราจะยังมีอีกก็หาได้
ทำไม ข้าพเจ้าเห็นตามทศมาชิกเดือนอมานัน ข้าพเจ้าเห็นว่าสภา
ไม่ควรจะรับหลักการได้

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า ข้าพ-
เจ้าเห็นว่ากิจการต่างๆ ที่จะดำเนินได้ ก็อาศัยเงิน เงินนั้นเป็นเครื่อง
บำรุงน้ำใจ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
เพื่อบำรุงการงานให้ดีขึ้น ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอเรียนว่า รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการคลังว่ามอดตราเงินเดือนที่เป็นอยู่เวลานี้ มีหัวหน้ากอง
ใดเท่าใด ขอเรียนตาม ๒ ตำแหน่งก่อนเพื่อเป็นหนทางในการอภิปราย

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่า
ตามที่ท่านตศมาชิกถามนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่ามีอยู่ในพระราชกฤษฎี-
กษาแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ท่าน ไปดูในพระราชกฤษฎีกานั้นก็ได้
อนึ่งขอเรียนให้ทราบว่าการประจำ เช่นข้าหลวงประจำจังหวัด
นั้นรับราชการมาช้านานแล้ว เพราะฉะนั้นจะได้เงินเดือนมากน้อยเท่า
ไรก็สุดแล้วแต่การงานที่ได้กระทำมาเป็นเวลาช้านานนั้น

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า ถ้า
ท่านรัฐมนตรีไม่ตอบข้าพเจ้าก็จำได้ หัวหน้ากองเงินเดือนชั้นแรก ๕๐๐
บาท แล้วข้าหลวงประจำจังหวัดซึ่งคำนวณได้ มีจังหวัดละ ๒ อำเภอ

หรือ ๓ อำเภอ เงินเดือนขั้นแรก ๕๐๐ บาทถึง ๗๐๐ บาท เพราะฉะนั้น
ถ้าเราจะเปรียบเทียบตำแหน่งก็จะเห็นว่ารัฐมนตรีนั้นเป็นผู้รับผิดชอบ
และบงการทั่วทั้งประเทศ ส่วนข้าหลวงประจำจังหวัดนั้นมั่งงานหนักเดียว
และหัวหน้ากองก็มั่งงานหนักเดียว นี่ทำไมจึงแตกต่างกันเช่นนั้น เราจะ
ไม่บำรุงหน้าใจรัฐมนตรีเช่นนั้นแล้ว รัฐมนตรีจะมีหน้าใจที่ไหนมาทำงาน
ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะอธิปปรายให้มาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้รับ
หลักการ

นายมังกร ถ้ามองเส้น กล่าวคือ ในกรณีที่ผู้เสนาบดีร่างพระราช
บัญญัติโดยกำหนดเงินเดือนรัฐมนตรี ๖๐๐ บาท เมื่อมีเงินเดือนมา
เพิ่มเช่นนั้น ก็เห็นว่าเป็นการสมควรแล้ว ด้วยเหตุว่าจะได้คนดีมาช่วย
บริหารราชการแผ่นดินนั้น จำเป็นจะต้องจัดการไม่ให้ท้องทิวและต้อง
ลำบาก เมื่อท้องได้รับความลำบากแล้วก็จะทำหน้าที่ ได้อย่างไร
สภาพนั้นควรจะแต่งตั้งไป ถ้าจะเอารัฐมนตรีหรือข้าหลวงประจำจังหวัด
มาเปรียบกับข้าราชการใดๆแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการเข้าใจผิดมาก
ถ้าเราจะปรับปรุงในระหว่างนี้แล้ว และถ้าจะเอาชานามาเปรียบในที่
นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเราไม่ควรจะมาประชุมกันบนพระที่นั่ง เราควรจะ
ประชุมกันตามโรงนา เพราะว่าทุกคนก็จะตั้งใจบำรุงชาวนา และทุก
คนของชาติก็อยากจะช่วยเหลือชาวนา และไม่ควรรจะไปหักล้างในการ
ที่จะเพิ่มเงินเดือนนี้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่าร่า

พระราชบัญญัติข้าพเจ้าก็เห็นใจอยู่เหมือนกันว่าท่านผู้เดินถนนหวงค
กับประเทศชาติ ข้าพเจ้ารู้สึกจริง ๆ ว่าเงินเดือน ๕๐๐ บาทนั้นน้อยอยู่
แต่เรามานึกเสียใหม่ที่เราจะมาตั้งเงินเดือนเช่นนั้น คุณเคยมีเบนค
อย่างประเทศฟิลิปปิน เมื่อถึงภาคกลางมีคนเงินเดือนแล้วมีราษฎร
ช็อกกันหน้าตภา และหนังสือพิมพ์ลงข่าวเอ็กเกริก คุณเป็นทนายอายุ
ยังนัก แต่ถ้าพวกเราจะศึกษั้บขยายให้กิจการงานของเราให้ลุ่ด
ไปก่อน เราพยายามทำอย่างอื่นเสียก่อนจะดีกว่ากระมัง เพราะเวลา
งบประมาณของเราได้เข้าไปแล้ว เมื่อเราออกกฎหมายไปจะต้อง
เพิ่มงบประมาณ และทำงบประมาณกันใหม่ นี่ข้าพเจ้าหนักใจที่สุด
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้เพื่อนฝูงมาซักพิจารณาให้รอบคอบทีเดียว

ขุนขจรเชานเณศน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง กล่าวว่่า ข้าพ
เจ้าอยากจะฟังความคิดเห็นของรัฐบาลในเรื่องนี้ เพื่อจะได้พิจารณา
ในกรรทจะได่ตั้งมติ

พระยามานวราชเสวี่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
ว่า ในเรื่องรัฐบาลก็ไม่มีความคิดเห็นอย่างไร

นายสวัสดิ์ดี ขุนระเวศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้ที่เสนอพระราชบัญญัติ เพราะเหตุว่่าเงินเดือน
รัฐมนตรี ๖๐๐ บาทนั้นตามที่ขอมานั้นยังน้อยกว่าสมัยก่อนนั้นมากมาย
และสมัยก่อนนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าพระยาคนหนึ่งกินเงินเดือน ๓,๐๐๐ บาท

มีเพียง ๖๐๐ บาทเท่านั้น และยังมีข้อแตกต่างอีกหลายประการ เพราะ รัฐมนตรีสมัยก่อนนั้นเลือกเอาใคร ๆ ก็ได้อาจความชอบใจ บางคนก็เพียงแต่เซ็นชื่อเป็นเท่านั้นก็มี ไม่มีความรู้อะไรเลยสักนิดเดียว แต่รัฐมนตรีสมัยนี้จะต้องเลือกตั้งและเลือกเอาแต่ผู้ที่สามารถต่อกรงานจริง ๆ เพราะฉะนั้นในการที่จะให้เงินเดือน ๖๐๐ บาท ข้าพเจ้าเห็นว่ายังมีน้อย ถ้าจะพูดการในทางพิมพ์เพียงนี้ การให้เงินเดือนมากไม่ใช่เป็นการพิมพ์เพียง

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวถึง ข้าพเจ้าผู้หนึ่งซึ่งมีความเห็นพ้องกับผู้เสนอนโยบายนี้ เพราะเหตุว่าการที่ข้าพเจ้าเห็นด้วยเพราะเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาตินั่นเอง ผู้ที่จะบริหารราชการหรือผู้ที่จะทำราชการได้โดยดีจะต้องอาศัยเงินเดือนที่ได้รับให้คุ้มกับฐานะ ถ้าหากว่าเราไม่มีเงินเดือนพอเพียงแล้ว เราจะไม่ไต่คนดี เมื่อเราไม่ไต่คนดีทำงานแล้ว ประชาชนของเราจะมีความยากแค้นเพียงไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอพูดโดยจริงใจว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำงานก็เพื่อประโยชน์ของประเทศไทย ไม่ใช่ทำงานเล่น ๆ หรือเอาเด็กมาทำงาน

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวถึง ข้าพเจ้าผู้หนึ่งซึ่งมีความเห็นพ้องด้วยกับท่านที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุว่ารัฐมนตรีนั้นเป็นผู้นำของประเทศชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นจึงเป็นการควร อย่างยิ่งที่จะให้เงินเดือนพอสมควรที่จะรักษา

เกียรติยศ และที่ท่านสมัครผู้หนึ่งปริวิตกว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ ประเทศ
อะไรก็จำไม่ได้ว่าเขาชื้อกันไปหน้าสภาฯ แต่ถ้าหากว่าเราไม่ตั้งเงิน
เดือนให้แล้ว ใครจะไปตั้ง แต่เมื่อตั้งเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ
ทดแล้ว แม่เขาจะค่าก็ควรยอม ความเห็นของข้าพเจ้ามีเพียงเท่านี้

ก. เทียม ศรีพิสิษฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่
ตามธรรมเนียมคนเมื่อเราทำงาน เราย่อมจะต้องได้รับผลประโยชน์ตอบแทน
แน่นอนเป็นธรรมดา แต่ใครจะนึกบ้างว่า เงินเดือนของรัฐมนตรีซึ่ง
ไม่ได้ว่าการกระทรวงได้รับเงินเดือน ๕๐๐ บาท แล้วใครจะนึกบ้าง
ว่าท่านจะหิวไทย เงินเดือน ๕๐๐ บาทนั้นจะซื้อข้าวได้ ๓๐๐ กระสอบ
ทีเดียว และถ้าจะซื้อกับเขาก็จะได้หอยรถถัง เงินเดือน ๕๐๐ บาท
นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าพอจะเลี้ยงท้องได้ทีเดียว เพราะไม่ใช่รัฐมนตรี
ประจำกระทรวง อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐมนตรีคนใดเห็น
ว่าถ้าไม่ได้รับเงินเดือนโดยพอเพียงแล้ว เขาก็ควรจะลาออกทีเดียว
เมื่อเขาไม่พอใจแล้วเขาก็ควรจะลาออก เมื่อไม่ชอบใจก็ไม่ควรที่จะ
ทำงานโดยในตำแหน่งที่ไม่เต็มใจ บุคคลใดได้รับให้ทำงานของประเทศ
ชาติแล้วจะต้องพยายามให้เต็มที่ และไม่ทำงานให้เต็มที่โดยที่
ตนได้รับมอบหมายแล้ว ก็ควรจะลาออก ถ้าไม่ลาออกก็ควรจะกระ
ทำไปโดยคำนึงถึงประโยชน์ โดยทั่วไปของประเทศบ้านเมือง เวลา
นี้เราพยายามที่จะช่วยกันขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการแล้ว ข้าพเจ้า
เห็นว่าจะเป็นทีเดือดร้อนแก่ประชาชนโดยทั่วไป พวกเราเคยรับรอง

กันแล้วว่า เราจะดกภาษีอากรและอะไรต่าง ๆ เมื่อเราจะไปขึ้นเงิน
เดือนแล้ว เราจะไปขึ้นเงินเดือนตั้งแล้ว รัฐบาลไม่โกรธที่เราจะ
นำเรื่องนั้นขึ้นมา คือ เรื่องข้อสัญญา ในการขึ้นเงินเดือนแก่รัฐมนตรี
ข้าพเจ้า เห็นว่ารัฐบาลเป็นที่เคารพของเรา ท่านสามารถที่จะทำได้
เงินเดือนของข้าราชการทุกแผนก รัฐบาลของเราทำได้ทุกท่าน และ
เหตุใดท่านรัฐมนตรีเพียง ๒ ท่านจะขึ้นเงินร้อยละร้อยจะทำไมได้
และที่ทำไมได้นั้นก็ชื่อว่ารัฐมนตรีได้ ๕๐๐ บาทนั้น ไม่ใช่รัฐมนตรีว่า
การกระทรวง ซึ่งบางสมาชิกได้เอาเดชาธิการของสภาฯ มาเปรียบ
เดชาธิการสภาฯ นั้นทำงานหนักเพียงไร ถ้าหากว่าท่านไม่เชื่อแล้ว
เมื่อเด็กประชุมแล้ว ในเวลาค่ำคืนท่านจะเห็นว่าเดชาธิการสภาฯ จะทำ
งานตลอดรุ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเราจะเปรียบเทียบกับตำแหน่ง
รัฐมนตรีไม่ได้ว่าการกับท่านเดชาธิการของสภาฯ หาได้ไม่ เดชา
ธิการสภาฯ บางที่ทำงานตลอดรุ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่จะเพิ่มเงิน
เดือนให้แก่ผู้ทำงานเช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการควรเลย ข้าพ
เจ้าขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายเห็นในความยากจนในประเทศของเรา
บ้างเถิด เรายังเห็นว่าเงินเดือนร้อยละร้อยบาท จงช่วยกันทำ
งานให้แก่ประเทศชาติเถิด

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าวต่อว่า ข้าพเจ้าขอเรียนต่อสภาฯ
นี้เป็นเครื่องตั้งเกิดไว้หน่อยว่า ในงบประมาณแผ่นดินที่ส่งมาแล้ว
สภาฯ เรายังจะพูดกันว่า รัฐบาลได้ขึ้นเงินเดือนให้แก่บุคคลเป็นอันมาก

แต่ดูเหมือนว่าได้ มีสมาชิกหลายคนได้แปรญัตติขอตัดในเรื่องเงิน
เดือนนั้นสำหรับข้าราชการผู้ใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าสภาฯ จะ
ขึ้นให้รัฐมนตรีในเวลานี้ เป็นการสมควรเพียงไรหรือไม่ ข้าพเจ้าขอ
ฝากความสงสัยแก่สภาฯ นี้ด้วย

นายเตียง ไซยกาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าขอเรียนเหตุผลเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยซึ่งเพิ่งนึกได้ คือถ้าจะ
เทียบคู่กับสมัยราชาธิปไตย เสนาบดีกับรัฐมนตรี ตำแหน่งจะต่างกัน
เพียงไรก็ตาม เราจะเห็นได้ว่า สมัยโน้นเสนาบดีอันตรายก็ไม่มีอะไร
อำนาจก็สูง แล้วยุคจากนั้นเวลาทำงานก็น้อย แต่เงินเดือนอย่าง
น้อยๆ ก็เป็นพันๆ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เหตุที่ผ่านพ้นไปแล้ว อย่า
นำมากล่าวเลย

นายเตียง ไซยกาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า มันเป็นเหตุผล ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าพูดถูก รัฐมนตรีเคียงงานทำ
งานก็มาก อันตรายก็มาก นี่เป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าขอให้ระมัด เป็น
เหตุผลที่น่าคิดมวัก นอกจากนั้นสมาชิกบางท่านได้กล่าวขยับไปถึง
ราษฎรอีก ซึ่งเราได้ทำความเข้าใจกันไปแล้ว แต่จำข้อที่อ้างถึง
การเสียตายนเงินของประเทศนั้น ทำไมท่านจึงระมัดถึงเรื่องของท่านเคย
เสนอให้จ่ายเงินเดือนวันที่ ๓๐ ก่อนที่จะถึงวันที่ ๑ เดือนใหม่ นอกจาก
นั้นเสนอให้ชุดนี้คอนท่านก็ยังทำได้ ซึ่งเสียเงินมากกว่านหลายเท่า

นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวว่
ในเรื่องนี้ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่าถ้าสภาฯ ลงมติให้เพิ่มเงินเดือนตาม
ญัตติของผู้เสนอแล้ว ตามงบประมาณซึ่งได้เสนอยู่ในมือกรรมา-
ธิการเวลานี้ถูกตัดลงไป ทางกระทรวงคงจะเอาเงินที่ไหนมาให้
ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามรัฐมนตรีคลัง

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่
ว่า ในร่างพระราชบัญญัตินั้น ถ้าแม้ว่าสภาฯ อนุมัติให้พระราช
บัญญัตินั้นออกแล้ว ก็จำเป็นจะต้องรับผิดชอบหาเงินให้

นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวว่
เมื่อท่านรัฐมนตรีตอบแล้วว่าเป็นหน้าที่ของเราจะต้องรับผิดชอบหา
เงินเดือนเพิ่มให้รัฐมนตรี เช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าอยากจะทำว่าท่าน
สมาชิกผู้เสนอ และท่านสมาชิกทั้ง หลาย จะหาเงินที่ไหนมาเพิ่มให้
ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยว่าเงินเดือนที่ร่อยมาตกเหลือเกิน สมควรจะขน
ตั้งพันด้วยซ้ำ แต่เห็นในฐานะการเงินของเราเวลานี้ข้าพเจ้าได้ทราบ
จากสมาชิกผู้หนึ่ง ว่ามีผู้แปรญัตติ ในพระราชบัญญัติ งบประมาณตัด
เงินเดือนต่าง ๆ ไปมากมาย ข้าพเจ้าวิตก จึง อยากจะ เรียนถามที่
ประชุมว่า จะหาเงินรายหนึ่งรายใดให้

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ ใน
ข้อที่ว่สภาฯ จะหาเงินที่ไหนมาให้นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่
เงินเดือนที่จะเพิ่มนี้คิดว่าไม่ถึงหมื่นบาท ถ้า ๑ ๒ พันมีทางที่จะหาได้

กล่าวคือเงินที่ตกตมาจากรายการที่รัฐบาลเดนมาร์กเอง รายการที่
ไม่จำเป็นมีเป็นอันมาก ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นก็ได้
กว่าด้านบาท เพราะฉะนั้นเงินจำนวนนั้นจะหาได้ ไม่ยากอะไรเลย
ข้าพเจ้าเป็นกษัตริย์กรมาชการงบประมาณคนหนึ่ง ข้าพเจ้าพอจะหาให้ได้
ข้าพเจ้ารับรอง

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่ เรา
ได้อภิปรายมาแล้ว และโดยมากเห็นว่าควรรับหลักการ ข้าพ-
เจ้าขอเสนอให้ลงมติ

นายถวัลย์ดี บุระเวต์ ขุนครูการพิศิษฐ์ นายมังกร สยามเด่น
รับรอง

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอให้เปิดอภิปรายต่อไป เพราะยังไม่ได้เรื่องราวอะไรกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่มีผู้ใดรับรอง ตกไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณา ไปรตยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๗ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับ
หลักการนี้ไว้ พิจารณา ไปรตยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๖ นาย เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้รับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณาต่อไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าใคร่จะเสนอมอบ
ให้กรรมการสามัญชุดที่ ๒
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า โปรดกำหนดแปรรูปคดี
หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอให้แปรรูปคดีภายใน ๓ วัน

ขุนวรคำสันต์รุณกิจ นายเตียง ไชยกาต รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอให้เป็น
ไปอย่างอื่น ข้าพเจ้าจะได้อธิบายที่ประชุมกำหนดการแปรรูปคดีเป็น
๓ วัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ระเบียบวาระที่ ๖ ร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยตำแหน่งและอัตราเงินเดือนประธานสภาผู้แทน
ราษฎร พุทธศักราช ๒๕๑๗ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่าง ของหลวง
วรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัด สกลนคร ซึ่งที่ประชุมลงมติให้
เรียกกันมาจากกรฐบาล (ฉบับ) ค้างมาแต่คราว ประชุม ครั้งที่
๓๑/๒๕๑๗ ท่านผู้เสนอคงจะให้เป็นฉบับหรือจะให้เปิดเผยแพร่

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่า
ไม่ให้เป็นฉบับ ขอถอนญัตติให้เป็นฉบับ ขอให้เปิดเผยแพร่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้ผู้เสนอญัตติขอให้
ประชุมเปิดเผยแพร่ มีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่ ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านจะถือ
ว่าที่ประชุมอนุมติให้ประชุมโดยเปิดเผยแพร่

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตงคร กล่าวว่
 ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยตำแหน่งและอัตราเงินเดือน ของประธาน
 สภาผู้แทนราษฎรที่ได้เสนอนั้น ความจริงเราได้อภิปรายกันมาครั้ง
 หนึ่งแล้ว ก็ดูเหมือนไม่สู้จะมีอะไรที่จะอภิปรายมากมายนัก ข้อสำคัญ
 ที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายในที่นี้ก็คือ มีความประสงค์ว่า ประธานสภา
 ผู้แทนราษฎรไม่ควรจะอยู่ในตำแหน่งประจำ หากว่าเป็นบุคคลประจำ
 ควรจะต้องลาออก เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเสนอร่าง พระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยอัตราเงินเดือนเพียง ๓,๒๐๐ บาท แทนที่จะเป็น ๕๐๐ บาทที่เป็นอยู่
 เวลานี้ ตำแหน่งประธานสภาฯ มีความสำคัญเพียงไร ท่านทั้งหลายก็
 ย่อมจะทราบอยู่แล้ว คือตำแหน่งประธานสภาฯ เป็นตำแหน่งอันสูง
 สุดของสภาฯ นี้ ใคร ๆ ก็เคารพนับถือ ไม่แต่พวกเราและสมาชิก
 เท่านั้น แม้แต่ประชาชน หรือแม้แต่ชาวต่างประเทศเขาก็เคารพ
 นับถือตำแหน่งประธานสภาฯ ว่าสำคัญเพียงไร แม้แต่นายกรัฐมนตรี
 ประธานสภาฯ ก็เป็นผู้ตั้งนามรับสั่งของพระบรมราชโองการในประกาศ
 นั้น เป็นตำแหน่งสำคัญเพียงไร และขอให้ท่านระลึกคืบคิดว่า
 ข้าพเจ้าอยากจะทำตำแหน่งประธานสภาฯ นั้นไม่น้อยหรือค้อยกว่า
 ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเลย ความจริง ๒ ตำแหน่งนี้ควรจะคู่เคียงกัน
 คือประธานสภาฯ มีตำแหน่งสูงสุดในทางสภาฯ ก็เป็นประมุขของ

พอดัสมควรรแก้ตำแหน่ง แต่เงินเดือนเท่าไรจึงจะสมควรมัน ขอให้
 ท่านทั้งหลายคิดดูให้มาก เมื่อเราได้ลงมติแล้วว่า ให้รัฐมนตรีเรียบ
 วนจาก ๕๐๐ บาท เป็น ๖๐๐ บาท ที่ท่าน ประธานสภาฯ ซึ่งเป็น
 ตำแหน่งสำคัญจะเรียบจาก ๕๐๐ บาท เป็นเท่าไร ขอให้คิดดูให้มาก
 ที่ข้าพเจ้าเสนอเป็น ๓,๒๐๐ บาทนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มากไปเลย ข้าพ
 เจ้าขอให้คิดดูว่า ถ้าเราไปเลือกเอาบุคคลที่เป็นอยู่ในตำแหน่งประจำ
 การ เขาอาจจะต้องลาออก ตามพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าเสนอ
 บัญญัติให้เขาต้องลาออกจากตำแหน่งประจำการ ซึ่งบางทีจะมีเงิน
 เดือน ๗๐๐ บาท ขอประทานโทษ อย่างเจ้าคุณศรัยทุทฯ แต่ก่อน
 ท่านเป็นประธานสภาฯ แล้วก็อยู่ในตำแหน่งประจำการ แต่ท่านก็
 ไม่ลาออกจากตำแหน่งประจำการ เพราะว่าทางโน้นช่วยให้เงินเดือน
 ของท่านพอจะครองชีพอยู่ได้ เพราะว่าท่านได้ตั้ง ๓,๒๐๐ บาท ท่านก็
 ไม่รู้ดีก็เดือดร้อนอะไร แต่ถ้าหากว่าเป็นนายดี นายดำ เป็นชาวนา
 มาจากบ้านนอกแล้ว มาเป็นสมาชิกสภาฯ ท่านได้รับความสะดวกใจ
 จากสมาชิกทั้งสภาฯ ยกขึ้นเป็นประธานสภาฯ ท่านถ้าเกิดได้เพียง
 ๕๐๐ บาทแล้ว ก็จะเป็นอย่างไร ก็อีกก็มีความอึดอัดเป็นอันมาก ไม่
 สมแก่เกียรติยศของประเทศ ที่ว่ากำหนดจะเป็นอย่างไรนั้นข้าพเจ้า
 ไม่รู้ชัดของ ท่านจะคิดตั้งเป็น ๗๐๐ บาทข้าพเจ้าก็ไม่ชัดชัด แต่ขอให้
 เรียบจาก ๕๐๐ บาทเดี่ยวน้อยเถอะ แล้วก็จะเห็นว่าเป็นตำแหน่งที่
 สำคัญ ถ้าได้ ๕๐๐ บาทแล้ว จะเห็นว่าเป็นตำแหน่งที่ไม่สู้สำคัญนัก

จะเท่ากับหัวหน้ากองเท่านั้นเอง เจ้าเมืองได้ตั้งแต่ ๕๐๐ บาทถึง ๗๐๐ บาท อธิบดีตั้งแต่ ๒๕๐ บาทถึง ๗๐๐ บาท ๗๐๐-๓,๐๐๐ กมี ประธานของเราซึ่งเรารับอยู่แต่ความีราชการมากมายในเวลาประชุมสภาฯ และเป็นตำแหน่งเกียรติยศของประเทศ เพราะฉะนั้นขอให้ นักดูว่าจะสมควรเพียงไร และขอให้ นักดูให้ ดูก่อนที่จะลงมติ

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าว ว่า
หตุการณ์มีอยู่ ๒ อย่าง คือ ท่านผู้ใดซึ่งใครรับเลือกเป็นประธาน และท่านผู้นั้นได้ มีตำแหน่งประจำการอยู่ต้องลาออก นั้นข้อหนึ่ง แล้วข้อ ๒ ประธานสภาฯ นั้นจะต้องได้ เงินเดือนเพิ่มขึ้นจาก ๕๐๐ บาทถึงเท่าจำนวนที่สมาชิกเดือน คือ ๓,๒๐๐ บาท ปัญหาที่จะวินิจฉัยเวลานี้ คือ ว่าประธานสภาฯ ที่มีตำแหน่งราชการประจำจะต้องลาออกหรือไม่ นั้นต้องวินิจฉัยเสียก่อน มีราชการซึ่งเป็นตำแหน่งประจำ แต่ได้รับเลือกเป็นประธานสภาฯ แล้วจะต้องลาออกหรือไม่ นั้นขอให้ วินิจฉัยเสียก่อน

ขุนเด่นชาติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าว ว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้เหมือนกับฉบับที่เราได้รับหตุการณ์เมื่อ กทม. หตุการณ์เหมือนกัน ไม่สมควรที่จะอภิปรายกันต่อไปให้เสียเวลามากมายเลย เห็นว่าสมาชิกทุกคนเข้าใจดีแล้ว และพระราชบัญญัตินี้ก็เข้าระเบียบวาระตั้งแต่สมัยวิสามัญก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาที่ว่าเมื่อเราได้รับหตุการณ์อันก่อนแล้ว อันนั้นจะไม่ถามหลังหรือ ข้างเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

ขุนครุฑการพิจิตร นายแซ่ วจนัตถ์กษณ์ นายทองกระจาย
รัชตะวรรณ รับรอง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทน ราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าว ว่า
เรื่องนี้เป็นปัญหา ๒ ข้อ ซึ่งเราจะรับลงมติกันนั้นยังไม่ได้ จึงขอเสนอ
ให้ เบ็ดคอกิปรายต่อไป

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ นายเนย สุจิมา รับรอง
ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ผู้ใด เห็น ว่าควร จะ อภิ-
ปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๑๗ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ผู้ใด เห็น ว่าควร ให้ลงมติ
ได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๑๒ นาย เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ลงมติ
พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
ว่า ในพระราชบัญญัตินี้มีความว่า ให้รัฐบาลหาบ้านให้ประการหนึ่ง
และให้เงินรับรองแก่ประธานเคื่อนละ ๕๐๐ บาท ในความ ๒ ข้อ ที่
แบ่งเป็น ๒ มาตรา ไม่ปรากฏว่าอยู่ในหลักการนี้ เพราะฉะนั้นข้าพ-
เจ้าขอถามท่านผู้เสนอเพื่อจะได้อภิปรายต่อไปใน ๒ ข้อดังนี้

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทน ราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าว ว่า
๒ ข้อนี้ ไม่ให้ก็ได้ คัดออกเสียก็ได้ ไม่จัดข้อ ถ้าสภาฯ จะรับ
หลักการ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านจะขอลงออกหรือ
จะให้แปรญัตติไม่ให้ ไม่ใช่แต่ในตัวในต้น

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอลงดำรับข้อที่ท่านรัฐมนตรีทวง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้ท่านผู้เสนอได้ขอลง
แล้วเฉพาะใน ๒ ข้อนี้ ท่านผู้ใดจะคัดค้านหรือไม่ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ข้าพเจ้าจะถือว่าประชุมอนุมัติ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ถอนเฉพาะ ๒
ข้อได้

นายทองอยู่ พนมพัตน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด ชนบุรี กล่าวว่า
ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจมากที่ร่างพระราชบัญญัติเมื่อสักครู่นี้ได้ผ่านไป
เป็นความจริงทีเดียว เพราะว่า.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ได้ลงมติแล้ว ท่านผู้ใด
เห็นว่าควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควร
รับไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕ นาย เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้รับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าใคร่จะเสนอให้
มอบให้กรรมาธิการสามัญชุดที่ ๓ พิจารณา โปรดตกลงเวลาแปรญัตติ
ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ขอให้
มอบให้กรรมาธิการสามัญชุดเดียวกันกับเมื่อครั้ง เพราะเป็นเรื่องทำ-
นองเดียวกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีสมาชิกเสนอให้มอบให้
กรรมาธิการชุดเดียวกัน คือกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๒

หลวงวรินทร์ปริษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน ควรจะไปด้วย
กัน ความคิดความเห็นจะได้ ไม่แตกแยกกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดคัดค้านข้าพเจ้า
จะได้ ถัดว่าสภาฯ นั้นมอบให้กรรมาธิการสามัญชุดที่ ๒ ไปพิจารณา
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ส่งให้กรรมา-
ธิการสามัญชุดที่ ๒

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า โปรดกำหนดเวลาแปรญัตติ
หลวงวรินทร์ปริษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ เป็น ๓ วันอย่างเดียวกัน

นายเตียง ไชยกาต รับรอง

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎร จังหวัดธนบุรี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอแปรญัตติ ๓ เดือน

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าว ว่า
ไม่มีผู้รับรองตกไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ข้าพเจ้าไม่ท้าว จะมีผู้
รับรองหรือไม่ ไม่ทราบ หลวงศรีประกาศ รับรองหรือเปล่านั้น

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎร จังหวัด เชียงใหม่ กล่าว ว่า
เปล่านั้น ข้าพเจ้าจะคำนึงปฏิบัติ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า เป็นอันว่ามีรายเดียว ไม่
มีผู้ใดคัดค้าน จะได้ ถือว่าที่ประชุมมีมติกำหนดให้ปฏิบัติ ๓ วัน
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ปฏิบัติภายใน
ในกำหนด ๓ วัน

พักประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อไปเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ระเบียบวาระที่ ๘ ร่าง
พระราชบัญญัติ กำหนดกระทรวงเจ้าหน้า ที่ รักษาการ ตาม พระราช
บัญญัติคุ้มครองกิจการค้าอันกระทบ ถึงความปลอดภัยและความผาสุก
แห่งสาธารณชน พ.ศ. ๒๕๗๑ พุทธศักราช ๒๕๗๒ แก้ ไขเพิ่มเติมพุทธ
ศักราช ๒๕๗๗ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่างของนายเขียน กาญจน-
พันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ตั้ง มาแล้วตามหนังสือที่
ถ. ๕๓/๒๕๗๗ ตั้ง มาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๓๓/๒๕๗๗

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
กล่าวว่า ข้าพเจ้าอยากขอเสนอให้เปลี่ยนระเบียบวาระ แปลว่า
กฎหมายฉบับที่กำหนดกระทรวงเจ้าหน้าที่นั้นของอาศัยตามพระราช
บัญญัติควบคุมกิจการค้าฯ ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติควบคุมกิจการ
ค้าดังกล่าว ไม่รับหลักการ ฉบับที่ ๒ ก็เป็นอันตกไปด้วย ขอเปลี่ยน
ระเบียบวาระใหม่ คือขอเปลี่ยนระเบียบวาระที่ ๘ เป็นที่ ๓๐

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเดณี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจ กล่าวว่า พระราชบัญญัติ ๒ ฉบับที่สมาชิกเสนอมา
ฉบับหนึ่งแก้ไขในมาตรา ๕ ในกฎหมายฉบับเดียวกัน และอีก
ฉบับหนึ่งแก้ไขในมาตรา ๕ เพื่อสะดวกแก่การที่จะพิจารณาต่อไป
ข้าพเจ้าใคร่จะให้รวมเป็นฉบับเดียวกันเสีย

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้มีสมาชิกเสนอขอให้
พิจารณาระเบียบวาระที่ ๘ และที่ ๓๐ รวมกันไป ท่านผู้ใดจะคัดค้าน
หรือไม่ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุมอนุมัติ
ขอให้เจ้าของญัตตินอกรายรวมกันไป

ไม่มีผู้คัดค้าน เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้พิจารณารวมกันไป

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ

กล่าวว่ ความที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้า
อันกระทบถึงความปลอดภัยและความผาสุกแห่งสาธารณชนทั้ ๆ ไปนั้น
มีหลักการอยู่ คือเพื่อจะเพิ่มหลักการให้พระราชบัญญัติควบคุมถึง
กิจการเดินเรือกลไฟ เรือยนต์ และรถยนต์ให้เข้าอยู่ในความควบคุม
ของกฎหมายฉบับนี้ ร่างกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าได้ร่างไว้แต่
สมัยก่อน แต่เห็นว่ารัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติแก้ไขพระราช
บัญญัติเดินเรือในน่านน้ำสยาม ข้าพเจ้าจึงได้รอไว้ แต่ที่พระราช
บัญญัติเดินเรือซึ่งได้ออกใช้ไป ยังไม่มีความควบคุมถึงการ
ปลอดภัยของสาธารณชนได้ก็ จะเห็นได้จากเรือแก้ว ๕ ตัน หนึ่ง-
สี่พิมพ์ทุก ๆ ฉบับ ได้ถึงพาดหัวตัวโต ๆ ว่า มีคนโดยสาร ๕๐ คน
และมีคนตายราว ๕ คน ที่นี้ราษฎรได้ร้องทุกข์ไปยังกรมเจ้าท่า ๆ
ก็บอกว่าไม่สามารถจะบังคับได้ เหตุฉนั้นข้าพเจ้าได้วางไว้ดัง
ต่อไปนี้ ๑. การที่ได้ออกแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้โดย
เห็นว่าการจราจรทางน้ำเวลานี้ได้เจริญขึ้นและมีกาแย่งแข่งขัน จน
เป็นเหตุให้บังเกิดความไม่ปลอดภัย และยังให้เสียความผาสุก
ของสาธารณชนเป็นจำนวนทิวชนเป็นลำดับ การจราจรทางน้ำ
ถ้าจะคำนวณปริมาณ ความยาว แห่ง แม่น้ำลำคลอง ต่าง ๆ ทั้ ไป
ในราชอาณาจักรแล้ว จะได้ทางยาวมาก กว่า ทางจราจรทาง
บกหลายเท่า แต่ความควบคุมหาได้อยู่ในความคุ้มครองรักษาจาก
รัฐบาลให้สมแก่ภาวะสมัยอันควรไม่ การจราจรทางน้ำถึงแม้จะมี

พระราชบัญญัติป้องกันเหตุเรือโดนกัน หรือพระราชบัญญัติเดินเรือ
 ในน่านน้ำสยามอยู่แต่ก็ ยังหาได้ให้ความคุ้มครองป้องกันเหตุ
 อันตรายเสียหายอันกระทบ ถึง ความปลอดภัย และความผาสุกของสำ
 ธารณชนชั้นใด ไม่ ๒. การจรรยาบรรณซึ่งทางน้ำของประเทศสยาม
 นั้น ส่วนสำคัญของรัฐบาลและของประชาชน ด้วยเหตุนี้จึงสมควร
 แก่ ไซ การควบคุม เจ้าของเรือ ที่จะทำการ เดินเรือ เกี่ยวแก่ กิจการค้า
 เช่น เรือบรรทุกสินค้ารับขนส่ง เรือโยง เรือรับคนโดยสาร เพื่อให้
 ความสะดวกและปลอดภัยแก่กิจการค้าของประชาชน และการ โดย
 ดාර ๓. การเดินเรือที่เจ้าของเรือได้รับอนุญาตจากกรมเจ้าท่า ให้
 เดินเรือรับส่งคน โดยสำราญประจำทางตามพระราชบัญญัติเดินเรือในน่าน
 น้ำสยามที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๒๗ ในทางสายหนึ่งสายใดก็
 หาได้ มีข้อสัญญาผูกมัดเจ้าของเรือแม้แต่อย่างใด ๆ ไม่ เช่น เจ้าของ
 เรือออกเรือไม่เป็นเวลาอันแน่นอน ไม่มีกำหนดว่าวันหนึ่งจะรับส่งก็
 เทียว นอกจากนั้นถ้าเจ้าของเรือเห็นว่ามีคนโดยสารน้อย ไม่ออก
 จากท่าก็ได้ ทำให้เสียหายกระทบกระเทือนประโยชน์ของสาธารณชน
 อย่างยิ่ง ๔. ตามพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำสยามยังเปิด
 โอกาสให้มีการแข่งขันกันได้ โดยมีได้อยู่ในความควบคุมอันแน่นอน
 จึงได้เกิดมีการแข่งขันอยู่ทั่วไปในขณะนี้ การแข่งขันกันเช่นนี้
 ย่อมนำความเสียหายมาสู่ผู้เป็นเจ้าของเรือ ต้องขาดทุนรอนไปตาม ๆ
 กัน และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สาธารณชนทั่วไป แต่ถึง

ภาระนั้นจำนวนเรือยนต์ เรือกลไฟ ก็ยังเพิ่มทวีขึ้น ผลสุดท้ายก็เผา
 ผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง เงินของชาติต้องรั่วไหลออกนอกประเทศโดย
 มิได้เกิดผลให้แก่ประเทศชาติอันควรปีละหลายแสนบาท ๕. นอก
 จากเหตุผลดังกล่าวแล้ว โดยทั่วไป การจราจรทางน้ำ เวลานี้
 กฎหมายยังมีได้ควบคุมในเรื่องวางอัตราค่าโดยสาร ค่าขนส่ง อยู่ใน
 อัตราอันสมควรที่แน่นอน เปิดโอกาสให้บรรดาเจ้าของเรือตั้งอัตรา
 เก็บเอาตามพละการตนเองตามใจชอบ ๖. จำนวนเรือที่ยังมิได้อยู่
 ในความควบคุมว่าเรือชนิดใดควรจะเป็นเรือขนส่ง รับคนโดยสาร
 ได้ในแม่น้ำหรือลำคลอง ระยะใกล้ไกล ตลอดจนคุณสมบัติ และ
 ลักษณะของเรือ ที่จะให้ความปลอดภัยและผาสุกแก่ผู้โดยสารนั้นจึง
 เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่สภาฯ นี้จะได้รับหลักการแห่งพระราชบัญญัติ
 นี้เสีย จะได้ควบคุมการจราจรขนส่งทางน้ำให้เข้าในประเภทสาธารณ
 โภค เพื่อป้องกันการเพิ่มทวีเรือ การแย่งแข่งขัน บ่อนกันเงินรั่ว
 ไหลออกนอกประเทศในค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และเครื่องยนต์ เครื่อง
 จักรเกินกว่าความจำเป็นของประเทศ นอกจากเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว
 เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ทำกิจการในทางนี้เพิ่มทวีมากขึ้น เช่นการ
 ขาวนา ชาวสวนได้รู้ช่องในการทำนาทำสวน ส่วนมากหาโอกาสคือ
 เรือยนต์ โดยเขายิ่งแข่งขันกัน โดยคิดเสียว่า การแข่งขันเช่นนี้หา
 ประโยชน์ใ้ได้ง่าย หาประโยชน์เป็นรายวัน ผลสุดท้ายชาวนาชาวสวน
 ก็ไม่สามารถจะทำมาหากินในทางนี้ได้ โดยขาดทุนขาดรอนเป็นจำนวน

มากมาย หรือบางคนก็เสียหลักทรัพย์ไป และนอกจากนี้ เรื่องที่ทำการค้าขายในแม่น้ำดำคลองได้รับความทุกข์มาก คือถูกถูกคลื่นทำให้ล้มจมเป็นจำนวนมากมาย เช่นนี้ทำให้เกิดความไม่ผาสุกแก่ประชาชนทั่วไป แต่อีกอย่างหนึ่งเหตุการณ์เช่นนี้ ข้าพเจ้าได้ทราบว่าหลักในกฎหมายต่างประเทศที่เขาใช้กันอยู่ เขาควบคุมเขาอยู่ในสาธารณูปโภคตั้งข้าพเจ้าได้เสนอมานี้ ส่วนอำนาจเจ้าหน้าที่จะรักษาตามกฎหมายนั้นก็ดำเนินการตามกฎหมายเดิม ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติได้ประกาศใช้แล้วก็ใช้ ในพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ ที่เสนอมานี้ด้วย

พ.ร.ต. พระยาศรีวิชัย ว.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ กล่าววาทะที่ท่านผู้เสนอได้แถลงมาเมื่อคืน มิใช่ว่ารัฐบาลจะไม่มองเห็นก็หาไม่ได้ รัฐบาลได้มองเห็นข้อบกพร่องเรื่องนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในการที่เสนอพระราชบัญญัติแก้ไขการเดินเรือเช่นนี้ ความสำคัญนอกจากจะแก้ไขข้อบกพร่องอื่นๆ แล้ว ก็มุ่งอยู่ที่จะแก้ไขในการแข่งขันการค้าทางเรือเป็นส่วนใหญ่เหมือนกัน แต่หากว่าการดำเนินการตามกฎหมายนั้นยังมีได้ดำเนินการไปเต็มที่ โดยการที่จะดำเนินการเช่นนั้นแล้วจะต้องอาศัยเจ้าพนักงานให้ มีตัวเพียงพอ นี่ประการหนึ่ง การที่ขยายการจดทะเบียนเรือออกไปยังไม่ทั่วถึงหนักเป็นอุปสรรคอันหนึ่งที่ทำให้ควบคุมไม่ทั่วถึง ในพ.ศ. หน้าเมื่อการขยายทะเบียนเรือขยายออกไปและเต็มที่ ได้ขอเพิ่มจำนวนเจ้าพนักงานเพิ่มขึ้นเต็มที่ ซึ่งงบประมาณเข้ามานั้นถ้าเร่งตามความประสงค์

แต่ การควบคุมเรือ ความวิตกของผู้เดินเรือจะเบาบางลงมากที่สุด ในการที่จะแก้ไขการบกพร่องชนิดนั้น ในตัวบทแห่งพระราชบัญญัติ การเดินเรือ แก้ไขเพิ่มเติมนี้ ในมาตรา ๕ ก็ได้วางเงื่อนไขไว้ว่า ในการที่จะอนุญาตให้เรือใดเป็นเรือเดินประจำได้นั้น จะต้องปฏิบัติตาม ความเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ๑. กำหนดข้อห้ามและเงื่อนไขเกี่ยวกับเขตต์ หรือทางที่จะใช้เรือนั้นเดิน ๒. กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับจำนวน ขนาด และชนิดของเรือที่จะใช้เดินจากตำบลหนึ่งถึงตำบลหนึ่ง ตลอดจนการ สับเปลี่ยนเรือใช้แทนกันชั่วคราวด้วย ๓. สั่งงดการอนุญาตเรือ ใดใด ๆ หรือของเจ้าของใด ๆ มิให้เดินประจำทางที่เห็นว่ามีเรืออื่น เดินอยู่เพียงพอแล้ว หรือเมื่อเห็นว่า ถ้าให้อนุญาตจะมีการแข่งขันกัน จนเสื่อมเสียประโยชน์ของเจ้าของเรือ หรือเสื่อมเสียความปลอดภัย ของประชาชน ๔. ตั้งคณะกรรมการชนบทชั่วคราวเพื่อกำหนด เงื่อนไขในเรื่องค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าจ้างเรือ และเงาออกเรือ คณะกรรมการนั้นให้รวมทั้งเจ้าของเรือหรือผู้แทนด้วย นอกจากนี้ยัง จะมีอีกมาตราหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองท้องที่อำเภอควบคุมใน ท้องที่ของตน ซึ่งในท้องที่นั้นยังไม่ได้มีเจ้าพนักงานกรมเจ้าท่า เป็น คนว่า ให้เจ้าท่าหรือข้าหลวงประจำจังหวัดในท้องที่นั้นที่ไม่มีเจ้าท่า มี อำนาจออกข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในแม่น้ำและลำคลองใด ๆ ซึ่ง อยู่ในเขตต์ท้องที่ของตนได้ ข้อบังคับนั้นเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐ- มนตรีเจ้าหน้าที และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้

บังคับได้ ความตามที่เขาพาเราได้อ่านมาเดี๋ยวนี้ ถ้าหากว่าเราได้ดำเนิน
 เต็มที่ตามนั้นแล้ว หวังว่าความทุกข์ร้อนที่ท่านร้องมานี้จะบรรเทาถึง
 มาก ขอเปิดโอกาสให้ฝ่ายบริหารได้ปฏิบัติการตามที่ได้ออกกฎหมาย
 นี้ไปเสียก่อน ส่วนความประสงค์ของท่านที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 นี้ขึ้นมาเช่นนี้ ก็มองเห็นเหมือนกันว่า คือไปควรจะทำเช่น
 เหมือนกัน แต่การที่จะทำให้ไปฉบับโดยไม่ตรึงตรองให้รอบคอบเสีย
 ก่อนนั้น ขอให้ท่านนึกดูว่าผลที่จะได้นั้นตกอยู่กับใคร ถ้าหากว่ากฎ-
 หมายฉบับนั้นออกไป เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลได้เสนอพระราช
 บัญญัติการเดินเรือมาเช่นนั้นเป็นการเตรียมตัวเบื้องต้น เมื่อได้เตรียม
 พร้อมแล้วไม่ต้องสงสัยว่าพระราชบัญญัติที่ท่านเสนอนั้นจะไม่ออก พระ
 ราชบัญญัติที่ท่านเสนอนั้นเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการค้าซึ่งกระทบ
 กระเทือนถึงความปลอดภัยแห่งสาธารณชน จำเป็นที่เราจะต้องใคร่
 ครวญให้รอบคอบเสียก่อนว่า ถ้าเราแก้ไขแล้ว เราจะต้องพิจารณาถึง
 ต่างประเทศว่า เขามีอะไรบ้างที่เป็นการกระทบกระเทือนถึงความปก-
 ภัยของสาธารณชน เราจะต้องทำให้พร้อมบริบูรณ์เสียก่อน เมื่อสิ่งใด
 เราดำเนินแล้วก็จะได้อ่านต่อไป สิ่งที่เรายังไม่ได้อ่าน เราแบ่ง
 หน้าที่ให้เจ้ากระทรวงเป็นผู้รักษา เป็นกระทรวงๆ ไป เมื่อเราเห็นว่า
 พร้อมที่จะทำได้ เราก็จะได้ประกาศเป็นอย่างๆ ไป นโยบายของ
 รัฐบาลมีอยู่เช่นนี้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านอดใจรอไปสักหน่อย รัฏ-
 ษบาลมิได้หนึ่งใจเดียวในเรื่องนี้ เพื่อความรอบคอบรัฐบาลใคร่จะขอ

รับไปพิจารณา และขอเรียนที่ประชุมว่าการรับไปพิจารณานั้น ไม่สามารถที่จะส่งเข้ามาให้ทันในสมัยประชุมนี้

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ กล่าววาทะอันที่จริง กฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงใหม่นี้ มิได้มีหลักการใหญ่โตอะไรเลย ตามที่รัฐบาลแถลงว่าจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติเคาน์เรอมาตรา ๕ นั้นเป็นแต่เพียงปลายเหตุ และกรมเจ้าท่าจะต้องจ่ายเงินของรัฐบาล แต่กฎหมายฉบับนี้ถ้าประกาศออกใช้ไปแล้ว เป็นการผูกมัดกรมเจ้าท่าหรือเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะทำ ให้เต็มภาคภูมิโดยไม่ต้องใช้จ่ายเงินแต่อย่างใดเลย จริงอยู่ การจราจรทางบกเกี่ยวข้องกับรถยนต์ การจราจรทางบกก็เข้มงวดกวดขันรัดกุมดีแล้ว ส่วนทางจังหวัดนั้น รัฐบาลก็ได้ให้สัมปทานอยู่แล้ว เหตุใดจึงไม่เข้าอยู่ในเขตที่เกี่ยวข้องด้วยความปลอดภัยและความผาสุกแห่งสาธารณชนทั่วไป แท้จริงกฎหมายฉบับนี้ในต่างประเทศ ชาวเจ้าได้พยายามไถ่ถามคนต่างประเทศมาแล้วว่า กฎหมายอย่างนี้ออกไปก็ไม่น่าเลยที่รัฐบาลจะจัดซื้อในการที่จะออกใช้พระราชบัญญัตินี้

พ.ร.ค. พระยาศรีรथขเดณี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ กล่าววาทะว่า ในการที่จะออกกฎหมายนั้น จำเป็นจะต้องนึกถึงฝ่ายบริหารว่าจะทำได้แค่ไหนอย่างไร ในการที่จะเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จำเป็นต้องออกสัมปทานทุกรายในเรื่องรถยนต์และรถยนต์ที่จะใช้เดิน ท่านคิดหรือไม่ว่าเวลานี้เรอเดินอยู่ในระหว่างไหนถึงไหนบ้าง บางแห่งก็เดินในจังหวัด บางแห่งก็เดินระหว่างจังหวัดคือจังหวัด เราจะต้องพิจารณาเสียก่อนว่า ในการที่เราจะให้สัมปทานนั้น ควร

จะออกข้ามจังหวัดหรือเฉพาะจังหวัด อันนี้จะต้องพิจารณาให้เข้ากับ
การเทศบาลหรือไม่ เราจะต้องพิจารณา ส่วนการที่เราจะให้สัมป
ทานนั้น ควรจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นข้ามจังหวัดนั้นหรือประการใด แต่อีก
ประการหนึ่ง เราจะดื่มไม่ได้ว่าผลที่เราออกนั้นจะได้แก่ใคร อันนี้เป็น
ข้อสำคัญ เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลเตรียมตัวในเรื่องนี้ให้พร้อมเสีย
ก่อน

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด สมุทรปราการ
กล่าวว่า ถ้ารัฐบาลจะรับไป รัฐบาลมีทางใดที่จะดำเนินกฎหมาย
ฉบับนี้เกี่ยวกับกฎหมายเดินเรือ หรือเกี่ยวกับกฎหมายการค้า ที่จะ
ควบคุมความปลอดภัยและสาธารณสุขของประชาชน

พ.ร.ต. พระยาศรัยทนต์ เสนีย์ ว.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐการ กล่าวว่า เมื่อรัฐบาลได้พิจารณาเสร็จแล้ว กฎหมาย
ฉบับนี้จะได้ออกให้มาอีก

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด สมุทรปราการ
กล่าวว่า ถ้ารัฐบาลตอบเช่นนั้นก็หมายความว่าให้รัฐบาลรับไปพิจารณาก่อน

ขุนวรดิษฐ์ศรีคุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า
ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมรัฐบาลจึงจะรับเรื่องนี้ไปพิจารณา ตามความ
เห็นของข้าพเจ้าเห็นว่า การควบคุมความปลอดภัยในเรื่องที่เสนอมานี้
เราได้มีพระราชบัญญัติอยู่แล้วทั้งนั้น และทั้งนั้นนอกจากนั้นเรายังมี

เจ็บใจให้อำนาจแก่รัฐมนตรีไว้ อีกด้วยซ้ำ ข้อความอยู่แถวนี้ คือ
 อย่งไร เช่นกับว่าการเดินเรือยนต์ในท่าแม่น้ำ เรือยนต์นั้นเราก็
 กำหนดอัตราจำนวนคนโดยสารตั้งไว้แล้ว สำหรับรถยนต์เราก็ได้กา
 หนดจำนวนคนและน้ำหนักไว้เช่นเดียวกัน คือหมายความว่าเครื่องมอ
 ที่เราใช้ ในการควบคุมของเรานั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามีอยู่พอแล้ว แต่
 ข้อสำคัญที่ข้าพเจ้าเห็นว่า การไม่เป็นไปโดยความปรารถนาของผู้
 เสนอขอขอยุทธการบริหรณ์เอง ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ฟังสักเรื่อง
 หนึ่ง ในมณฑลอุดรฯเดิมเจ้าพนักงานวิคตหนักหนาในเรื่องที่วรถยนต์
 ทั้งหลายบรรทุกสิ่งของเกินกว่าน้ำหนัก แต่ที่ว่าเจ้าพนักงานไม่มีเครื่อง
 มือ เช่นกับว่าไม่มีเครื่องชั่งสำหรับใช้ เพราะฉะนั้นเมื่อแต่ ๆ คุแล้ว
 ก็จำเป็นต้องให้รถนั้นผ่านไปโดยไม่ได้มีการตรวจตราอะไร เช่นนั้นเป็น
 ต้น เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีเครื่องมออยู่เพียงพอแล้ว การที่จะรับไป
 พิจารณาจะมีประโยชน์อะไร แล้วอีกประการหนึ่งเมื่อพิจารณาเหตุ
 ผิดข้างท้าย เป็นการปรารถนไปในทางที่ว่าไม่เป็นการสะดกแก่การโดย
 ด้าร เพราะว่าเรื่อนนี้อาจออกไม่เป็นกำหนดเวลา ทำให้เป็นการเสีย
 หายบ้าง อันนั้นก็ไม่ใช่เกี่ยวกับการปลดออกก็ เพราะเป็นการเสียห
 ทางอื่นต่างหาก ด้วยเหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึงคิดว่า ที่ประชุมนี้ควรจะ
 พิจารณากันเสียทีเดียวว่า พระราชบัญญัติอันนี้ควรจะรับหลักการหรือ
 ไม่รับ ข้าพเจ้าขอเรียนท่านประธานให้ทราบวา ผู้เสนอได้เสนอมา
 ด้วยความเจตนาอย่างที่สุดทีเดียว เพราะได้เห็นเหตุการณ์มาแล้ว

ในมาตรา ๓๕ ข้อ ๓ ก. แห่งพระราชบัญญัติอาชญากรรม พุทธศักราช ๒๔๗๗ เพื่อให้โอกาสแก่ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๒๕๕ แห่งกฎหมายลักษณะอาญามีอาชญากรรมได้ เหตุที่เด่นชัดเนื่องจากความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญาตามมาตรา ๒๕๕ นั้นเป็นความคิดฐานทำร้ายร่างกาย บาดเจ็บไม่สาหัส มีโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท ซึ่งเป็นความผิดเพียงเล็กน้อย และเป็นความผิดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ง่ายตาย เพียงแต่ผู้ถูกทำร้ายเป็นบาดแผลฟกบวม บาดแผลโลหิตซึม บาดแผลผิวหนังขาด ก็ได้ ขอว่าเป็นการกระทำผิดตามมาตรา ๒๕๕ และยังมีขอทราวยแรงอีกอย่างหนึ่งก็คือ ตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติอาชญากรรม พุทธศักราช ๒๔๗๗ บัญญัติให้พระราชบัญญัตินี้มีผลย้อนหลัง กล่าวคือว่า ถ้าผู้รับใบอนุญาตคนใด กลายเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องส่งมอบอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน และใบอนุญาต ให้แก่นายทะเบียนท้องที่โดยพด้น เมื่อระลึกถึงพระราชบัญญัติอาชญากรรมและเครื่องกระสุนปืน ร.ศ. ๑๓๓ ซึ่งมีได้บัญญัติห้ามไม่ให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๕๕ แห่งกฎหมายลักษณะอาญามีอาชญากรรมได้ และนายทะเบียนก็ได้ขอออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลต่อไปน้ไปก่อนแล้ว ครั้นมาประกาศใช้พระราชบัญญัติอาชญากรรม พุทธศักราช ๒๔๗๗ บุคคลผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๕๕ และได้รับอนุญาตให้หรือขายอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืนมาก่อน ก็จำต้องส่งมอบอาชญากรรม และเครื่องกระสุนปืนเหล่านั้นให้แก่เจ้าพนักงาน และหมคดีที่ขอจะมีอา-

ดูขบับ เครื่องกระสุนขบับได้ต่อไป เป็นการไม่ยุติธรรมอย่างยิ่งที่จะให้กฎหมายมีผลย้อนหลัง ไปคดีสิทธิที่เรามีอยู่แต่ก่อนวันประกาศใช้พระราชบัญญัติโดยยกเอาความผิดตามมาตรา ๒๕๕ ซึ่งเป็นความผิดไม่ร้ายแรง และไม่เคยบัญญัติไว้ในกฎหมายเดิมมาบังคับ จึงเห็นควรจะยกเลิกมาตรา ๒๕๕ ในพระราชบัญญัตินี้เสีย

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่ ตามกฎหมายอาญามาตรา ๒๕๕ นี้ บัญญัติไว้สำหรับความผิดในฐานะประทุษร้ายต่อร่างกาย แต่ถ้าเทียบดูร่างพระราชบัญญัติที่ท่านยื่นญัตติขึ้นมา สำหรับให้มีกฎหมายเบ็ดเสร็จและเสรีภาพของราษฎร ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านควรระดมมาตรา ๒๕๕ ดังนั้นจะเป็นการเหมาะ และเหมาะสมควรกับหลักกฎหมายด้วย คือเราจะเดิมลงว่า เว้นแต่ผู้ใดจะต้องโทษตามมาตรา ๒๕๕ ห้ามไม่ให้มีอาดูขบับ ที่นี้เรามาใจว่า เว้นไว้แต่กระทำตามมาตรา ๕๐ คือมาตรา ๕๐ ว่าอย่างนี้ “บุคคลที่กระทำกรอย่างหนึ่งอย่างใด แต่พอสมควรแก่เหตุ โดยมีความจำเป็นเพื่อป้องกันชีวิต ภัยพิบัติ และชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของตัวมันเองก็ดี หรือของผู้อื่นก็ดี เพื่อให้พ้นอันตราย ซึ่งเกิดโดยผิดด้วยกฎหมาย ท่านว่าไม่ควรลงอาญาแก่มัน” ในข้อนี้ก็ยอมเห็นว่าการกระทำด้วยความจำเป็น แล้วอีกมาตรา ๑ คือมาตรา ๕๒ นี้คือทำการตามคำสั่ง ถ้าเราได้กระทำการเกินสมควรแก่เหตุ และเกินกว่าที่กฎหมายให้ทำได้ และเทียบคำสั่ง เช่นเราสั่งให้ ไปจับโจรเช่นนั้น และผู้รับสั่งไปใช้

บินยัง ^๕นี้เรียกว่าสัมควรแก่เหตุ สัมควรว่าเข้าในมาตรฐานก็ได้ แต่จะ
 พุดถึงมาตรา ๒๓ ถ้าเราทำตามคำสั่งและทำโดยความจำเป็น และทำ
 โดยกฎหมายอนุญาตก็ดี ถ้าหากว่าจะทำเกินสัมควรแก่เหตุและมีเหตุผล
 สัมควร ท่านว่าศาลจะลดอาญาให้เบาลงก็ได้ และเราจะบัญญัติ
 มาตรา ๒๕๕ เช่นนี้แล้ว ผู้ที่ทำการเพื่อป้องกันตัว เกียรติยศและชื่อเสียง
 และทำการตามคำสั่งชอบด้วยกฎหมาย และทำเกินกว่าเหตุ และกฎ
 หมายไม่ได้อนุญาตให้ทำได้เช่นนั้นเกิดขึ้น เช่นเราบนศาลโทษะเช่น
 ตามกฎหมายที่เราออกไป ข้าพเจ้าเห็นว่าตามมาตรา ๕๕ มีโทษแรงแ
 ขนเวลานั้นก็อาจจะทำผิดได้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าบัญญัติในตอนท้าย
 พระราชบัญญัติกระสุนปืนนี้ อาจจะห้ามไว้ดีกว่าที่จะไปแก้ เพราะ
 ความผิดฐานทำร้ายร่างกายข้าพเจ้าได้เคยเป็นทนาย การทำร้ายร่าง
 การนั้นเราจะต้องแก้เสมอ แก้ให้เข้าลักษณะกฎหมาย เราจะต้องแก้
 คดี ^๓ ทำด้วยความจำเป็น หรือเกียรติยศ ชื่อเสียง ทรัพย์สินของผู้
 อื่น ^๕ ทนเราอาจจะป้องกันได้อีก ซึ่งเจ้าพนักงานตั้งเราไปห้ามเหตุที่
 เกิดวิวาทกัน และตามข้อบังคับเดือนป่าแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเดือนป่า
 แล้ว เราอาจจะช่วยเหลือพลเมืองได้ เช่นข้าพเจ้าก็แก้ตัวได้ว่าทำ
 การตามกฎหมาย หรือเป็นเหตุภวณที่เรากวจะทำตามกฎหมาย
 อย่างนี้ ทนทำการสัมควรแก่เหตุ คือเจ้าพนักงานให้จับนาย ข. ^๕ ทน
 นาย ข. จึงหนีไป และเราจึงตามไป พอจะจนจะทัน มันหันหน้ามาทำ
 หน้าตาเฉยๆ เช่นนี้แล้ว เราจะป้องกันตัว เราก็เอาดาพันทัดเดียว ^๕

เรียกว่าบึ้งกันเกินกว่าเหตุ ข้าพเจ้าทำมันเกินกว่าเหตุเช่นนี้ ค่าจะ
ตกโทษได้หรือ เพราะฉะนั้นกฎหมายลักษณะนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าควร
จะแก้ไขให้ถูกต้องกฎหมาย ไม่ควรแก้ไขมาตรา ๒๕๕ เลย ถ้าแก้ไข
ผิดหลักกฎหมาย ข้าพเจ้าจำได้ก็ ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านสมาชิกผู้
จะถอนคดีว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าท่านควรจะถอนคดี
ไปทำ
ขึ้นมาใหม่.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอให้คัดความให้สั้นเข้า...

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัด อุดรธานี กล่าวว่
ข้าพเจ้าใคร่จะเสนอให้ท่านทั้งหลายพิจารณาดังความประสงค์ของผู้
เสนอในการที่จะแก้ความในมาตรา ๒๕๕ ความในมาตรา ๒๕๕ เป็นเรื่องกำหนด
โทษ ความผิดอาญาสำหรับบุคคลที่ใคร่รับมาแต่ เพื่อไม่ให้รับอนุญาต
มีอาวุธปืน ฉะนั้นขอความที่ท่านผู้เสนอขอแก้ คือประสงค์จะให้
มาตรา ๒๕๕ ออก ในเรื่องความผิดที่กำหนดห้ามสำหรับคนที่ไม่ให้
บุคคลมีอาวุธปืนนั้น กำหนดไว้ เป็น ๓ สถาน ในเรื่องการประทุษร้าย
คือมาตรา ๒๕๕ ถึงมาตรา ๒๕๖ ซึ่งเป็นเรื่องกระทำร้ายต่อร่างกายให้
ถึงแก่บาดเจ็บ และมาตรา ๒๕๕ กระทำร้ายร่างกายให้บาดเจ็บ และผู้
เสนอประสงค์ ให้ตัดมาตรา ๒๕๕ ออก คือในเรื่องบาดเจ็บนั้นอาจจะ
ได้เป็นแต่เพียงแผลไป เพียงแต่ผู้ใหญ่ไปตีศีรษะเด็กและเมียหนี
แตกไปเล็กน้อยเท่านั้น และบางครั้งไม่ได้แต่คงเจตนาร้าย และไม่
ได้แสดงว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่แสดงเจตนาร้าย และถ้าความนี้ไม่ได้

เดียวที่เดียว เพราะฉะนั้นผู้เสนอควรจะว่างไว้ ถ้าในกรณีเหตุอุกฉกรรจ์ เช่นทำร้ายแก้มือคามาตราหรือผู้บุพพการี เป็นต้น และที่สำหรับความผิดที่กำหนดไว้นี้ กำหนดช้อยกเว้นไว้ว่าจะเป็นเรื่องข้อยุโทษหรือประมาทแล้ว อาจระยอกเว้น และบางเรื่องตามมาตรา๒๕๕ และถ้าไม่ใช่กระทำโดยข้อยุโทษหรือโดยประมาท ผู้เสนอไม่เห็นสมควรที่จะให้บุคคลชนิดนี้ต้องถูกห้ามการใช้อาวุธปืน และเป็นต้นว่าผู้นั้นได้ตั้งร้านจำหน่ายอาวุธปืน แล้วความผิดที่กระทำเพียงแต่ทำให้ผู้นั้นบาดเจ็บเล็กน้อยเท่านั้น ก็ต้องถูกห้ามการจำหน่ายปืนเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้ท่านผู้เสนอจึงเสนอมา ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านทั้งหลายวินิจฉัย

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า พระราชบัญญัติเพิ่มเติมอาวุธปืนนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วยท่านผู้เสนอเข้ามาสมควรส่งภาาานจะควรรับหลักการไว้พิจารณาได้ จึงข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าควรจะรับหลักการหรือไม่รับ

ขุนเสนาบดีดี รับบรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้รับรองแล้ว

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ กล่าวว่า เมื่อการที่ท่านสมาชิกเสนอให้ลงมติดำหรับในมาตรา๒๕๕ ข้าพเจ้าขอคัดค้านคือ ข้าพเจ้า ขอค้านโดยมีเหตุผล เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอคัดค้านให้เมื่ออภิปรายกันต่อไป ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

ขุนจรเขานใจค์น นายทองกระจาย รัชตะวรวณ รับบรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะอภิ-
ปรายกันต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้
ลงมติได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๒๓ นาย เป็นอันว่่าที่ประชุมลงมติให้ปิดการ
อภิปราย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๑๒ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับ
ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๒ นาย เป็นอันว่่าที่ประชุมลงมติรับหลัก การ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า จะส่งให้กรรมาธิการชุด
ใหม่ มีชุดที่ ๓ ที่ว่างอยู่เว่่าสถาน

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ส่งกรรมาธิการชุดที่ว่างอยู่นั้น

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศีลคณคร กล่าวว่่า

เมื่อ ๒ พระราชบัญญัติให้ชด^๕ ๒ แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ชด^๕ ๓

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้เป็นกรรมาธิการชด^๕ ๓ ขอกำหนดการแปรญัตติ

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ขอเสนอให้เป็น ๓ วัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ๓ วัน พรุ่งนี้เป็นวันอาทิตย์ หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ๒ วันก็ได้

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า เรื่องการเสนอการแปรญัตติภายใน ๒ วันก็ได้ หรือ ๓ วันก็ได้ ข้าพเจ้าขอเสนอให้เป็น ๕ วัน ด้วยเหตุว่าการงานของเรายุ่ง ข้าพเจ้าแปรญัตติกั้แปรไม่ได้เพราะการงานมากด้วยกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะแปรญัตติเหลือเกินในมาตรา ๒๕๔ เพราะฉะนั้นขอให้แปรญัตติภายในกำหนด ๕ วัน

ขุนเสนาบดีดี รมธอง

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า เรื่องนี้ก็เหมือนเรื่องเด็กน้อยเท่านั้นเอง มีไม่กี่มาตรา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าคดีเลข ๓ คดีเท่านั้นเอง ก็ไม่มีหลักการใหญ่โตอะไร ใครจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย สภาฯ ก็รับหลักการแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ๒ วันก็ได้

ทำการแทนประธานสภาฯ ถัดว่า ท่านจะถอนหรือไม่
อนุมัติเพราะหัดดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ถัดว่า ชาวเจ้า
ไม่ถอน

ทำการแทนประธานสภาฯ ถัดว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็น
๕ วัน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ ถัดว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็น
เป็น ๒ วัน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๐ นาย เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้แปรญัตติ
ภายใน ๒ วัน

ทำการแทนประธานสภาฯ ถัดว่า ก่อนที่จะมีประชุม มี
ญัตติคืบหน้าของหลวงวรมนิตปริชา ขอเสนอญัตติให้สภาฯ ประชุมทุก
วันในเวลาถนัดวัน คือเพิ่มประชุมในวันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ อีก
เวลาตามเคย ทั้งนี้เพื่อจะได้พิจารณาประมวลกฎหมายต่างๆ ให้เสร็จ
สิ้นไปให้ทันในสมัยประชุมนี้ มิเช่นนั้นแล้วเกรงว่างานที่กำลังเร่งอยู่
จะเสียแรงเปล่า

หลวงวรมนิตปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร ถัดว่า ที่
ชาวเจ้าเสนอญัตติคืบหน้ามาเช่นนั้น เพราะเหตุว่าเวลาของเรายังมีอีก
๒๑ วันเท่านั้น คือ ๓ อาทิตย์ ประมวลกฎหมายบรรพฯ เราได้พิจารณา
เป็นเวลาอาทิตย์กว่าแล้ว แต่ไปยังไม่ได้อีกครึ่ง เวลาที่ยังเหลือ

อยู่เกรงว่าจะไม่เสร็จในการพิจารณาประมวลกฎหมายต่าง ๆ เพราะเรามีประมวลกฎหมายต่าง ๆ เช่น วิธีพิจารณาคriminal และวิธีพิจารณาคriminal ความอาญา ประมวลกฎหมายบรรพชกก็จะเข้ามาอีก วิธีพิจารณาคriminal ความอาญาซึ่งต้องเข้ามานั้น กรมการได้เร่งตั้งแต่ ๕ โมง เข้าถึง ๕ โมงเย็นทุกวัน ถ้าเราไม่เพิ่มเวลาเข้า ก็จะเสียเวลาเปล่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้มีการประชุมทุกวัน ในวันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ ทุกวัน ส่วนกรมการที่หน้าประชุมในหน้านั้น ข้าพเจ้าก็ไม่มีข้อของอะไร และขอให้ผู้ที่ไม่มีงานประจำ ไม่ได้เป็นกรมการนั้นก็ให้นั่งประชุมกันต่อไป ก็คงจะไม่ขัดข้องประการใด ขอให้ท่านทั้งหลายเห็นว่าเพื่อเอกราชทางศาลของเรา เราจะต้องการอำนาจศาลแล้ว เราไม่ควรจะขัดข้อง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังใจว่า คงจะไม่ขัดข้องประการใด

พ.ร.ท. พระยาศรัยทนต์ เณ. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษมการ กล่าววว่า รัฐบาลใครจะถามว่าเวลาที่เพิ่มนั้นเพราะประมวลฯ หรือทั่วไปด้วย

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าววว่า มีความประสงค์จะเพราะประมวลเท่านั้น

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าววว่า ตามที่สมาชิกได้เสนอเพิ่มเวลาประชุมขึ้นอีก ๓ วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ นั้น ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยอย่างยิ่ง เราทำงานกันช้า

เช่นนั้นแล้ว จะทำให้เสียเวลามากมาย และจะทำให้เราเดินด้าหลังไป
และในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอสนับสนุนท่านผู้เดินอนุมัติด้วย

ขุนเด๋มาดีดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่่า ท่านผู้
เดินอนุมัติก็ดี และผู้สนับสนุนก็ดี ก็ยกขึ้นอ้างว่่าต้องการเอกสารทาง
ศาล เพื่อให้ประมวลฯ ทุกบรรพหลุดพ้นไปได้เป็นการคดีคนก่อนไร
ทั้งนี้ หากได้พิจารณาที่ไม่ว่่าประมวลฯ เวลานหลุดจากมือกรมราชการ
หรือยัง จะเพิ่มอีกกี่วันก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร เพราะกฎหมายมา
คงอยู่แต่ก็ล้มควมอยู่ แต่ขอให้มองคดีไปว่่าทุกคนก็หวังดี ข้าพเจ้า
เองก็ไม่เคยขาดประชุมเลยจนเวลาดูเดียว เวลาถ่วงวันถ่วงคืนก็มา
เวลาถ่วงคืนก็เกือบจะไม่ครบองค์ประชุมแล้ว ไม่ใช่ว่่าหัวใจจะไม่
ตรงกับท่าน ถ้าคงค้างจริง ๆ แล้วก็ยินดี ถ่วงคืนถ่วงวันตลอดเวลา
ก็ได้

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าคนหนึ่งต้องการเอกสาร และสอบถามได้ว่่าไม่เคยขาดสักคราว
เลยตั้งแต่ประชุมมา ที่นเวลาที่เหลืออยู่ ๕ วันเท่านั้นก็จะหมด เมื่อ
ประมวลฯ บรรพ ๖ มาจะเสร็จทันหรือ ถ้าหากว่่าสิ้นเดือนก็ไม่เสร็จ
เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะทำว่่า ถ้าเราเพิ่มอีก ๑๕ วันก็
ยินดีย่อกว่่าเขาเกินวันย่อกว่่าเขา

หลวงศรีประภาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่่า
ถ้าสมาชิกท่อดูกว่่าประมวลฯ บรรพ ๖ จะไม่เข้ามานั้น ข้าพเจ้าขอเรียนให้

ทราบว่าเป็นผลตามบรรพชั้แล้ว และสั่งให้เจ้าหน้าที่ กำนันพิมพ์
อยู่ หวังใจว่าอีกไม่ช้าก็คงจะเข้ามา

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าว ว่า
ข้าพเจ้าเห็นสมควรว่าควรทำ เพราะงานของเราก็ก็น่าอยู่เพราะหน้า
อยู่แล้ว จึงข้าพเจ้าขอเสนอว่าควรหรือไม่ควรตามที่ท่านเสนอนั้น

หลวงวชิรนิติปริชา นายไถ่ อินทรประชา รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยใน
ญัตตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยในญัตติ
นี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๐ นาย เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเพิ่มเวลา
ประชุม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า เป็นอันว่าจะเพิ่มตั้งแต่วัน
จันทร์นี้เป็นต้นไป

หลวงวชิรนิติปริชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร กล่าว ว่า
ก่อนเปิดประชุมข้าพเจ้าขอความกรุณาท่านประธาน ขอเตือนกะตุดอน
ของข้าพเจ้าเรื่องกรรมกรแท็กซี่ซึ่งท่านประธานฯ ได้ส่งไปให้รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว จะส่งมาให้เมื่อไร

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ไม่ใช่เวลาเตือนอะไรกัน

แล้ว ในทันทีเจ้ามั่งกวดของนายคาบยู่เกียง ทองดงยา ถามว่า “ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาลว่า ด้วยหนังสือพิมพ์ประชาชาติฉบับวันที่ ๘ เดือนนี้ ได้ตั้งข่าวว่า “เนื่องแต่การที่ประเทศต่างๆ ในคอนติเนนต์ได้พากันถอนเงินซึ่งฝากไว้ในลอนดอนเพื่อความอารักขาอันมั่นคง ประกอบกับการขายเงินดอลลาร์ถึงอันเป็นไปในทางค้าหากำไรนั้น ได้ทำให้เงินปอนด์ดอลลาร์ถึงตกต่ำกว่าระดับมาก” ในเหตุการณ์เช่นนี้ ข้าพเจ้าขอทราบว่ฐานะการเงินของประเทศสยามซึ่งผูกพันอยู่กับประเทศเกรตบริเตน ได้ถูกกระทบกระเทือนเสียหายมากน้อยเพียงไรหรือ ไม่อย่างไร รัฐบาลมีนโยบายในเรื่องนี้อย่างไร”

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่ การเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้รับโทรเลขจากลอนดอนบอกมาให้ทราบแล้ว แต่ขอเรียนให้ทราบว่า เงินไทยได้ผูกพันกับเงินดอลลาร์ถึง เงินไทยไม่มีการเสียหายประการใด และอีกประการหนึ่งความมั่นคงของเงินดอลลาร์ถึงเข้ามัทถกทรัพย์และเงินทุนเป็นอันมาก ในการที่เงินดอลลาร์ถึงจะผันแปรไปอย่างไรนั้น ไม่เป็นเหตุที่จะนำวิกฤตอย่างไรเลย และเงินดอลลาร์ถึงนั้น เขาใช้เงินนั้นเป็นมาตรฐาน แต่ทางคอนติเนนต์ใช้ทองเป็นมาตรฐาน ฉะนั้นเงินฝรังเศสอาจมีราคาสูงขึ้นไปบ้าง ส่วนหลักทรัพย์ของเราเกี่ยวกับดอลลาร์ถึงไม่มีเสียหายอะไร ถ้าเราขายของ อาจจะได้ราคาดีขึ้นอีก

นายมังกร ดำเนิน กล่าวว่ ถ้าหากว่าประเทศอังกฤษนั้น

เปลี่ยนแปลงจากปอนด์เข้าสู่อัตราทองคำ เงินฝากจ่ายสำหรับประเทศใน ประเทศ อังกฤษ ๒๐ ล้าน บาท นั้น จะได้รับผลกระทบกระเทือนอย่างไรบ้าง

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว ว่า เงินได้เกี่ยวพันกับเงินสเตอร์ลิง และเงินสเตอร์ลิงขึ้นกับขึ้นตาม และเงินสเตอร์ลิงตกก็ตกตาม และหนี้สินของไทยเราก็ออยู่กับสเตอร์ลิงเท่านั้น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็น่าที่จะวิตกอะไรเลย

ค. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว ว่า ข้าพเจ้าชักเมื่อถามถึงความถึงเงินของรัฐบาลสยามที่จะต้อง ใช้หนี้ ๒ เพอร์เซ็นต์ อีก ๒๐ กว่าล้านบาทนั้น ถ้าหากว่าเงินอังกฤษผันแปรเข้าสู่อัตราทองคำ เงินที่ฝากนั้นจะให้ผลอย่างไรบ้าง

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว ว่า เงินของเราคิดเป็นเงินปอนด์ เมื่อปอนด์จะผันแปรอย่างไรเงินก็อยู่อย่างนั้น และเราจะลดต่ำกว่าที่เราได้อยู่ไม่ได้ เรามีอยู่ ๓๐ ล้านบาท ก็มี ๓๐ ล้านบาทนั่นเอง คัดต่างว่าเช่นนั้น

ค. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว ว่า ข้าพเจ้าขอชักอีกคำหนึ่งว่าเงินที่เราฝาก ๓๐ ล้าน เพราะเหตุใดเราจึงไม่ใช้หนี้

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว ว่า นี้เกี่ยวกับนโยบายซึ่งรัฐบาลกำลังดำริอยู่

เด็กประชุมเวลา ๑๘.๓๗ นาฬิกา

หลวงพิพัฒน์พลกาย
หลวงนรินทร์ ฯ
พระไพศาล ฯ
เลี่ยมยศ หงสประภาส
ทองอินทร
กิมเส็ง สิ้นธุเสก
นายสวัสดิ์ ยู่ระเวส
ตรวจแล้ว ๒๕/๕/๗๘

นายปพาพ บุญ-หลง
ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร
ถิน จุฑะรพ
บุญช่วย สุนทรมัต
อำพัน อัมรานนท์
วิจิน สัจจะเวท
เตียงฮือ ศรีสุชาติ
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ผู้จัดรายงานการประชุม

พ.อ. ประจันต์จันท์
รองประธานคนที่ ๒ (ตงนามแทน)

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร